

ВІСНИК ПРОФОСВІТИ

Видається з 1992 року,
як зареєстроване видання - з січня 1994

Жовтень 2023 року
Виходить 2 рази на місяць

Спецвипуск № 14-15

Орган Науково-методичного центру професійно-технічної освіти у Харківській області

31 жовтня 2023 року

«КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ, НЕМА РІВНІ КОЗАКАМ, ЩО ЙДУТЬ ЗА СВОБОДУ!»

Даний спецвипуск газети присвячується захисникам і захисницям України, усім, хто став на захист нашої держави й досі неймовірно важкою ціною відстоює її незалежність та цілісність, захищає український народ від жорстокої російської агресії.

Сьогодні усім воїнам, як ніколи, потрібна підтримка, увага, добре слово, повага та любов небайдужих людей. Усі вони заслуговують Божої ласки, підтримки морального і бойового духу з боку людей, яких захищають, адже своє життя вони віддають за нас, за долю та честь нашої Батьківщини.

Ми дякуємо за кожне звільнене місто! За щоденний подвиг! За радість, коли у наші населені пункти повертається Український Прапор! Дякуємо за вашу вірність Україні та за вашу відданість! За те, що весь світ і кожна українська родина каже: «Слава ЗСУ!» У нас найкраща армія світу, яка довела всім, що таке сміливість і що таке боротьба!

Ми схиляємо голову перед пам'яттю захисників і захисниць, які поклали своє життя за свободу України. Усім нам нестерпно болить через втрати. Ми не можемо повернути загиблих, але ми повинні пам'ятати і передати пам'ять про загиблих героїв майбутнім поколінням. Ціна надвисока, імена Героїв і Героїнь, які віддали своє життя, боронячи Україну, назавжди у нашій історії та наших серцях.

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ МАТЕРІАЛИ ЗА РУБРИКАМИ

Ми – діти своєї країни! – С.2-19

Сторінки пам'яті про загиблих Героїв – С.20-36

МИ – ДІТИ СВОЄЇ КРАЇНИ!

Про відзначення Дня захисників і захисниць України

1 жовтня 2023 року ми відзначаємо День захисників та захисниць України. Для нас, українців, ця дата – можливість вшанування мужності та героїзму Воїнів, які захищали й захищають Незалежність і Суверенітет нашої Держави.

У цей день ми вшануємо Героїв, які щоденно вступають у бій з російським агресором, а також наших пред-

ків-козаків, які виборювали право на Незалежність України.

Зі свого боку ми повинні забезпечувати нашим воїнам міцний тил – кожен у свій спосіб, але з максимальною самовіддачею.

Так, спільними силами закладів профтехосвіти Харківщини було придбано та передано мобільні зарядні пристрої для бійців Національної

гвардії України. Запит надійшов від представників 10 територіальних відділень Національної гвардії України для використання малими мобільними групами в процесі наступу.

Пишаємось тим, що змогли допомогти захисникам нашої країни в такій складний час. Ми не зупинятимемося і продовжуватимемо допомагати тим, хто захищає нашу Батьківщину.

У привітальному посланні до Дня захисників і захисниць директор ДНЗ «Регіональний центр професійної освіти будівельних технологій Харківської області» Амірбеков Г.Д. наголосив, що кожен з нас має основну почесну місію – зробити особистий внесок у розвиток України, як молодій європейської держави, передати набутий досвід підростаючому поколінню, тобто міцно тримати освітній фронт.

До визначення Дня захисників і захисниць всі працівники закладу віднеслись дуже відповідально. Підготувались і провели виховні години на загальну тему «Нація нескорених: від козацтва до сьогодення». Під час заходів здобувачі освіти вшанували героїв і героїнь, які мужньо захищають нашу землю від ворогів. Згадали тих, хто віддав життя за Україну.

Дуже доречні були інформаційні матеріали, підготовлені Українським інститутом національної пам'яті до цього свята. Під час виховних годин були використані: виставка «Кожен із

нас – воїн» – про історичну тяглість національного спротиву українців, а також про сучасних захисників України – бійців територіальної оборони, 15-хвилинний анімаційний фільм «Історія України за 15 хвилин», фотовиставка «Сила нескорених».

Серед захисників є працівник нашого закладу Круповій Андрій – в лавах ЗСУ захищає Україну в районі Куп'янська. У декількох здобувачів освіти батьки знаходяться на передовій. Пишаємось нашими героями. Постійно цікавимося їхніми потребами і допомагаємо всім, чим можемо.

Традиційно перед Днем захисників і захисниць відбуваються спортивні змагання в закладах освіти області. У цьому році це був Всеукраїнський спортивний масовий захід «Challenge Fest». Наші здобувачі брали участь в таких видах спорту: футбол – 63 учні, флеш-моб «Руханка» – 29, ворк-аут-60, змагання зі стрільби (пневматична гвинтівка) в тирі – 21 учень.

Усім здобувачам освіти було реко-

мендовано написати листа-привітання з нагоди свята та розіслати всім знайомим, які служать в ЗСУ та захищають нас. Листи через волонтерів відправили на передову.

Ось один із прикладів листа-привітання військовим:

«Дорогі наші захисники та захисниці України! Сьогодні Ваш день – день тих, хто несе відповідальність за нашу безпеку і свободу. Зі святом Вас, наші сильні та непохитні Герої! Нехай мир буде Вашим союзником, бажаємо якнайшвидшої перемоги. Повертайтеся живими і здоровими».

Отже, нехай патріотизм, сила духу та незламна віра у щасливе майбутнє рідної землі дадуть нам нових сил і натхнення для здійснення майбутніх сподівань і трудових звершень.

Микола ІСАЄНКО,
соціальний педагог ДНЗ
«Регіональний центр професійної освіти будівельних технологій Харківської області»

Ми - сильна і нескорена нація

Ми українці, і всі пишаємося тим, що належимо до нації з багатовіковою тривалою історією. Наш народ неодноразово доводив усьому світу, що належить до найсильніших та найхоробріших у світі. Про це свідчить історія нашого народу, наповнена незвичайними подіями та фактами. Хто тільки не хотів підкорити нас і поставити на коліна, але ми вистояли. Нашому народові довелося пройти через численні випробування та утиски з боку сусідів. Хто тільки не зазіхав на наші землі, але нікому не вдалося перетворити українців на рабів. Українці завжди захищали свою честь, мову, культуру та ідентичність.

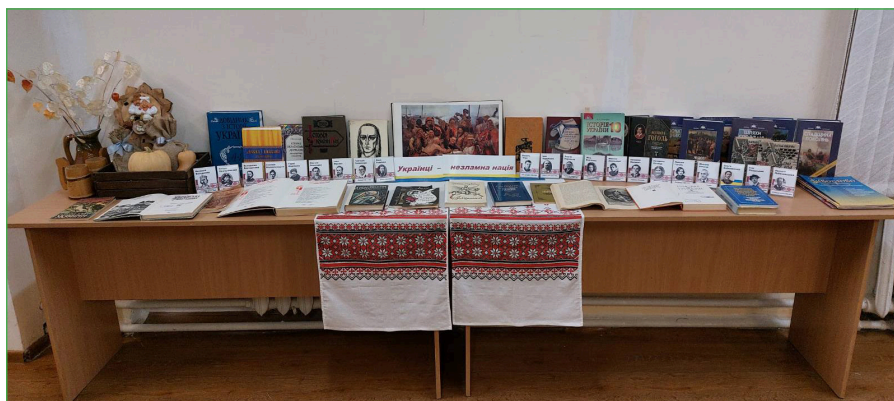
Сьогодні в умовах повномасштабного вторгнення російського агресора на наші землі українці вкотре показують усьому світові яскраві приклади незламності духу та стійкості. Ця боротьба залучила європейських партнерів, які долучилися до підтримки нашого багатостраждального народу.

Українці – нація, що має за плечима спадок цілих попередніх поколінь, адже у нас є велика кількість видатних учених, спортсменів, письменників, акторів тощо.

Саме тому у бібліотеці ДНЗ

«Регіональний центр професійної освіти будівельних технологій Харківської області» ми створили виставку книжок та ілюстрацій під назвою «Українці – незламна нація».

Виставка дуже цікава для всіх, адже вона висвітлює події, близькі кожному з нас. Виставку структуровано за

головними подіями в історії України. Висвітлено різні періоди історії нашого народу. Показано добу козаччини, період боротьби за незалежність, сучасні події. Для створення даної виставки було використано елементи, створені за допомогою інформаційних матеріалів Українського інституту національної пам'яті.

Для тих, хто хоче відвідати виставку в режимі он-лайн, повідомляємо, що вона працює у віртуальному форматі.

Ганна ДАВИДОВА,
здобувачка освіти ДНЗ
«Регіональний центр професійної
освіти будівельних технологій
Харківської області»

Ми там, де потрібні!

*...Ще тиждень тому було «до війни»,
і думали всі неоднаково.
Як промені нині слова і думки:
«Люблю», «Ненавижу» і «Дякую!»*

Сучасний етап становлення української державності, національної ідентичності українців відбувається в умовах війни. Молоде покоління є рушійною силою у входженні України у світову демократичну спільноту.

Активна суспільна позиція, патріотизм, готовність стати на захист своєї Батьківщини, моральна та громадянська культура молодого покоління стали пріоритетними завданнями освітнього процесу в умовах воєнного стану.

Волонтерська діяльність здобувачів освіти є важливим напрямом у до-

сягненні вищезазначених орієнтирів. Умови сьогодення, що склалися у нашій державі, змінили нас, педагогів і нашу молодь. Нові реалії змусили по-іншому реагувати на раніше звичну фразу «Як ти?». Війна змінила культуру спілкування серед здобувачів освіти, педагогів: буденні справи, радощі та особисті перемоги відійшли на подальший план.

Ми, харків'яни, незалежно від вікової категорії чи економічного статусу, маємо чітку позицію, орієнтовану на перемогу, не стоїмо осторонь, а щоденними вчинками намагаємося зробити усе для її наближення. Якщо раніше чи не найважливішим для наших здобувачів освіти було похизуватися купівлею дорогих навушників, чи походом у кафе, то тепер справжньою повагою серед однолітків користуються ті, хто донатить на ЗСУ.

Довгі місяці повномасштабної війни зробили наших здобувачів освіти відповідальнішими і цілеспрямованішими, вони активно налаштувались на взаємодопомогу, взаємопідтримку, стали максимально активними та щиро вірять у майбутню перемогу.

Зараз Збройним Силам України важлива будь-яка допомога, навіть якщо вона маленька, або ж комусь здається такою. Не може бути порівняння, що хтось допоміг на 3 гривні, а хтось на 330 тисяч — і тому той «кращий».

Ні! Усе, що робиться від щирого серця — важливе. Звичайнісінька банка власноруч консервованих огірків для наших бійців нічим не гірша за десятки коштовних прицілів чи дронів.

Доброчинна підтримка захисників України, які боронять нашу країну від ворога, стала доброю традицією нашого закладу освіти. Так, за ініціативою ради учнівського самоврядування було оголошено акцію до Дня захисників і захисниць України «Осінь золота перемогу наближає». Усі групи учнів протягом тривалого часу активно долучалися до збору продуктів та необхідних речей для воїнів: пакували у коробки не тільки продукти та речі, а і малюнки, листівки, листи, молитвеники.

До речі, передувала дню, коли відправляли все, складна неспокійна ніч і не менш непрємна повітряна тривога вдень. Зібрані продукти, а це

майже 500 кг, члени учнівського самоврядування відправили на передову, на Бахмутський напрямок. Допоміг нам у цьому волонтер Сергій Савченко, за що ми йому дуже дякуємо.

Українці — сміливі та прекрасні! Ми спільно воюємо проти ворога, кожен на своєму фронті. Тримаючи освітній фронт, наші педагоги разом з радою учнівського самоврядування активно долучилися до допомоги українським захисникам і захисницям. Майстри виробничого навчання та класні керівники разом з адміністрацією закладу розуміють, що проведення таких акцій — наш маленький внесок у перемогу, це дієвий спосіб виховати справжніх патріотів і найкращий приклад того, що часом слабке тіло має непереможну силу духу, неосяжну жагу до життя і бажання бути корисним своїй країні!

«...Ця війна розбудила нас, приземлила нашу гординю і дала зрозуміти, що наша хата «не з краю», що Україна — наш спільний дім, кожен повинен робити свою посильну роботу і свій внесок для його збереження, — каже Лідія Коровкіна, керівник закладу. — Дякуємо Богу за те, що наші здобувачі освіти ростуть свідомими патріотами, а не пустими споживачами матеріальних благ. Вони будуть робити світ до-

брішим і їм повернеться те добро, яке вони зараз проявляють, повернеться здоров'ям і благополуччям!».

Така волонтерська допомога військовим є сукупністю чинників, педагогічних впливів, які сприяють формуванню, розвитку, вдосконаленню навичок, необхідних для творчої та професійної самореалізації усіх учасників освітнього процесу, наповнює духовний світ усвідомленням особистої значимості та важливості для нашої

держави на сучасному етапі її найвищого історичного становлення.

За Україну, за добро, за мир,
За щастя всіх людей на Батьківщині,
І зараз є один орієнтир –
Добробут нації і слава України!

Анна ПЛУГАТИРЬОВА,

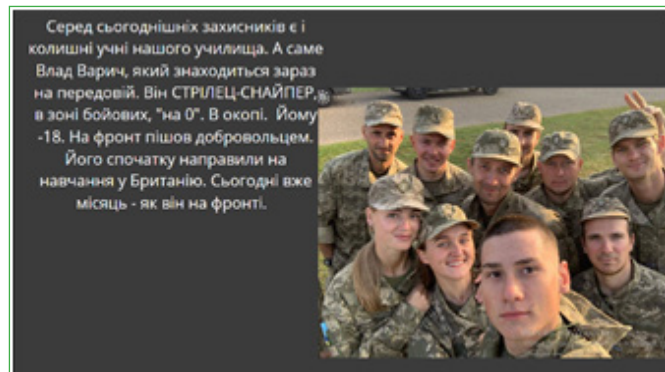
голова ради учнівського самоврядування ДПТНЗ «Регіональний центр професійної освіти ресторанно-готельного, комунального господарства, торгівлі та дизайну»

Ми - діти своєї країни!

У ці нелегкі часи для нашої країни особистий обов'язок кожного громадянина підтримувати бойовий дух військових, які на фронті роблять усе можливе для захисту України. Тому учні та педагогічний колектив ДЗП(ПТ)О «Харківське вище професійне училище швейного виробництва та побуту» беруть участь у благодійних акціях на підтримку ЗСУ, проводять патріотичні виховні заходи, займаються волонтерською діяльністю, яку вони розпочали ще до початку повномасштабного вторгнення.

Ми пишаємося нашою молоддю, війна не злякала їх. Багато учнів з великим захопленням намагається допомогти нашим воїнам-захисникам в їхній завзятій боротьбі з російськими загарбниками.

Здобувачі освіти в нашому закладі освіти намагаються підтримувати моральний дух наших воїнів за допомогою віршів, відеопривітань та звернень, підтримкою наших колишніх учнів, які стали воїнами ЗСУ.

Учениця групи П-11 присвятила вірш нашим захисникам:

Ви, повертайтеся додому...
Вас, рідні з нетерпінням ждуть.
Не дивлячися на шалену втому,
своїх позицій хлопці не здають!!!
Тримають міцно оборону міста,
як щит кордони стережуть,
вас тисячі, не сто не триста...
Нехай вас янголи від горя бережуть!!!
Ви в пікселях, важкезних берцях,
там і дівчат немало є таких,
що залишили вдома своє серце,
і стали в захисті серед своїх!!!
Ви, повертайтеся скоріш додому...

Де вас чекають, дні рахують, моляться та ждуть!!!

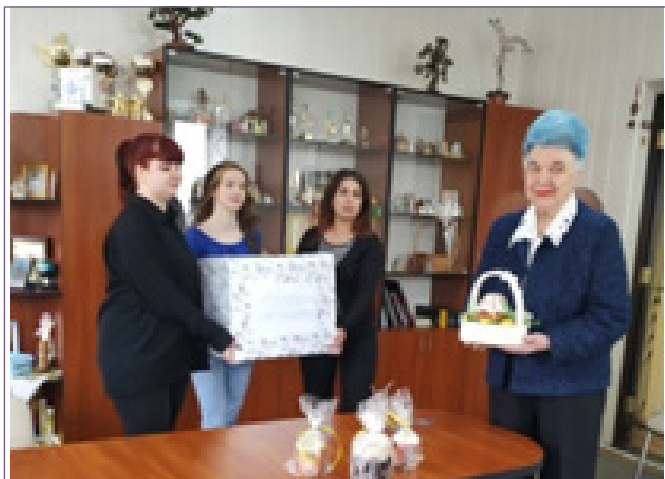
Не дивлячися на шалену втому...

Хай янголи на захисті у вас стають!!!

Учні нашого закладу постійно беруть участь у Всеукраїнській благодійній акції «Смілива гривня», яка полягає в тому, щоб зібрати монети, які мало використовуються громадянами для готівкових розрахунків. Щоб оживити ці монетки і зробити їх справді дієвими і сміливими, їх необхідно зібрати та здати в банк для потреб ЗСУ. За результативну участь в акції минулого року училище отримало почесну грамоту.

До Великодня педагогічний колектив та учні збирали посилку для воїнів зі смаколикками та найкращими побажаннями: перемоги життя над смертю, світла над темрявою, сили духу та головне – миру!

Основним напрямком навчання у ДЗП(ПТ)О «Харківське вище професійне училище швейного виробництва та побуту» є підготовка професій: «Кравець», «Кравець-закрійник», тому майстри виробничого навчання і здобувачі освіти допомагають захисникам пошиттям різноманітних виробів – це і прапори для фронту, і деталі військової форми, і зимові костюми для воїнів передових позицій ЗСУ.

Сучасні події в країні висувають нові вимоги до виховання молоді. Саме тому здобувачі освіти мають не тільки вправно навчатися та працювати на благо країни, а й стати національно свідомими громадянами, активними патріотами, уміти та прагнути відстоювати державні кордони та незалежність. Тому ми намагаємося бути надійним тилом для наших захисників, допомагати та підтримувати їх.

Від усього нашого педагогічного колективу та учнів хочемо виразити величезну подяку всім, хто захищає нашу державу. Наші захисники – Герої України! Ми низько вклоняємось вашій мужності. Ваша незламність – це символ українського духу, символ свободи та перемоги, яка неодмінно буде за нами!

Світлана ХРИШКОВА,
заступник директора з навчально-виховної роботи
ДЗП(ПТ)О «Харківське вище професійне училище швейного
виробництва та побуту»

Милосердя й доброта - два крила, на яких тримається людство

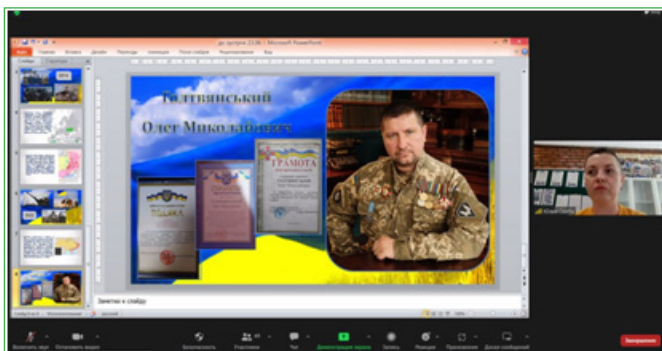
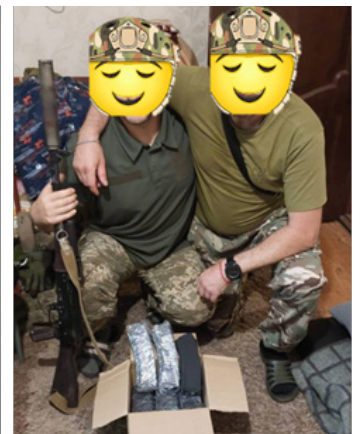
Ми живемо в непрості часи: зараз на наших очах твориться історія. І поряд із нами живуть герої, які захищають нас, які тримають на своїх плечах незалежність України. Ми мусимо жити, сіяти добро в людських душах, бути милосердними.

З метою підтримки воїнів-захисників, формування громадської й соціальної активності учнівської молоді, розвитку в них почуття милосердя, толерантності, колективізму, в Люботинському професійному ліцеї залізничного транспорту постійно організуються благодійні акції.

Так, на допомогу випускникам-захисникам пройшла акція «Магазин під патрони», до якої активно долучилися працівники ліцею. На зібрані кошти придбали 10 магазинів під патрони та передали випускникам ліцею, які боронять Україну в складі окремої 92-ої механізованої бригади імені отамана Івана Сірка.

Напередодні Дня захисників і захисниць України, колектив працівників та учнів нашого закладу долучились до збору коштів на зарядні пристрої. Ціль досягнута – придбано та передано один зарядний пристрій для потреб сил оборони (зокрема, бойових підрозділів Національної гвардії України). Заклад отримав подяку від східного територіального управління Національної гвардії України за плідну, самовіддану працю й патріотизм, а також за вагомий внесок та активну волонтерську діяльність.

Наразі проходить патріотична акція зі збору коштів для випускників-захисників, які звернулися з проханням допомогти придбати молотки, сокири, масло для змащування пильного апарату бензопил та електропил тощо.

З метою відзначення подвигів ветеранів війни, проявлених під час захисту суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, національно-патріотичного та військово-патріотичного виховання молоді навколо ідеї зміцнення патріотичного духу в суспільстві у ліцеї відбулася онлайн-зустріч «Збройна агресія російської федерації проти України – з місця подій» з мешканцем м.Люботина Голтвянським Олегом Миколайовичем, який ще з 2014 року захищає нашу державну незалежність та цілісність.

Не залишаймося осторонь чужої біди, не забуваймо про тих, хто нині в окопах, бережимо красу рідного краю, бо країна у нас одна-єдина.

Разом наближаємо Перемогу!
Мирного неба всім нам!

Наталія ДЯКУНЧАК,
заступник директора з навчально-виховної роботи
Люботинського професійного ліцею залізничного
транспорту

Творча підтримка захисників та захисниць від гуртківців

Уже другий рік у країні триває війна, і щодня кожен українець намагається наблизити перемогу та зробити бодай якийсь внесок в її прискорення.

Здобувачі освіти та працівники ЗП(ПТ)О «Чугуївський регіональний центр професійної освіти Харківської області» ніколи не залишалися осторонь і постійно допомагали захисникам та захисницям своєї країни.

Ми постійно беремо участь у різних благодійних акціях, донатимо на допомогу захисникам, власноруч готуємо та передаємо смаколики для наших героїв, керуючись девізом «Скуштуєш наших пирогів – переможеш ворогів!», і це ще далеко не все, що ми робимо.

Так трапилося, що багато наших здобувачів освіти були змушені виїхати з міста в інші області та країни. Деякі з них мають величезне бажання допомогти, але не мають можливості надати фізичну допомогу нашим воїнам, проте,

об'єднавши свої зусилля, ми знайшли чудовий спосіб підтримати країну та її захисників і захисниць. Ми вирішили робити все можливе для того, щоб підбадьорити хлопців і дівчат та сприяти їх підтримці оточуючими. Робота

творчих гуртків нашого закладу освіти закипіла з новою силою та величезним натхненням.

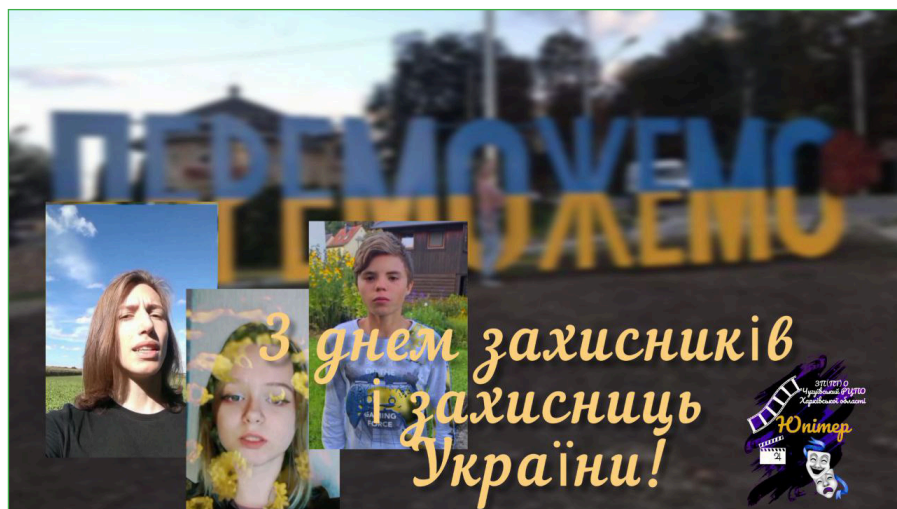
З початку повномасштабного вторгнення ворога в нашу країну гуртківці закладу записали та розповсюдили в соціальних мережах більше 30 відеороликів, спрямованих безпосередньо на підняття бойового духу наших воїнів.

Юні аматори – учасники вокального та вокально-інструментального гуртків, під керівництвом Володимира ГРЯЗНОВА та Юрія ДОРОШЕВА, записали більше 20 виключно українськомовних пісень національної та патріотичної тематики, а театральний гурток вийшов далеко за межі простих привітань та невеликих літературних постановок до визначних подій та свят.

Кожне відео театального гуртка, під керівництвом Галини САВЧЕНКО, це – не лише слова вдячності захисникам і захисницям, це звернення до суспільства із закликом підтримувати наших героїв, цінити їх подвиги та поважати їх самовідданість, це прояв щирої віри дітей у перемогу своєї країни!

Результати нашої творчої роботи завжди знаходять своїх адресатів, і ми постійно отримуємо слова вдячності від тих хлопців і дівчат, які зараз знаходяться в самому вирі жаклих боїв, і для яких, навіть невелике звернення з щирими словами підтримки, віри і любові, є, подекуди, важливим стимулом до подальшої боротьби, бо вони відчувають, що їх чекають, вірять у їхні сили, в перемогу та світле майбутнє.

Звичайно, моральна підтримка вій-

сьових є лише частиною величезного об'єму допомоги, яку ми спільним зусиллями намагаємось надавати захисникам та захисницям, але наша творча робота також не повинна залишатися без уваги.

Ми продовжуємо працювати над новими ідеями, беремо участь у різноманітних акціях, донатимо та готуємо смаколики, бо допоки ми підтримуємо один одного, допоки ми є єдиним народом, до тих пір ми – непереможні!

З нашими творчими роботами, і не тільки з ними, можна познайомитися на наших каналах та сторінках:

 YouTube www.youtube.com/channel/UCZAfaAkWPR17NnvWaTzrKMg

 Facebook www.facebook.com/profile.php?id=100035182697155

 Instagram www.instagram.com/chrcpo/?igshid=YmMyMTA2M2Y%3D

 Telegram <https://t.me/chrcpo>

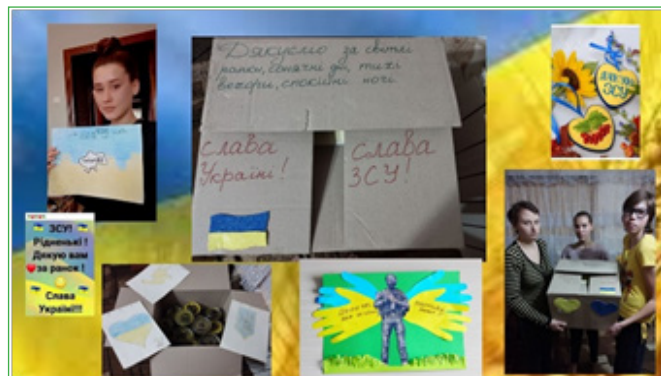
на нашому сайті chrcpo.com.ua

Світлана БОНДАРЕНКО,

голова комісії соціального захисту учнівського парламенту ЗП(ПТ)О «Чугуївський регіональний центр професійної освіти Харківської області»

Автор: Президент учнівського самоврядування ДНЗ «Регіональний центр професійної освіти інноваційних технологій будівництва та промисловості» **Андрій ТКАЧОВ**

Кожен день жакливі війни
Фото знов і знов переглядаю.
Наді мною – дійсність або сни –
Літаки ворожі все кружляють.
Люди плачуть. І із друзів хтось -
Хто поїхав й ті, хто залишилися.
У мені щось накопичилось.
Це – безвихідь. Плакати не в силах.
Дякую! Ви й досі стоїте,
Щоб були спокійні дні і ночі
В нас. Своє життя віддасте
За країну – вільну і співочу.
Витримайте будь-який удар –
Неймовірно мужні - ради Бога
Доживіть до того, як з-за хмар
Світ осяє сонце Перемоги.
Віriamo у неї – я і ви.
Залишайтеся якими є сьогодні –
Мужніми, сміливими людьми.
Не дали поглинути безодні
Й мороку квітучий рідний край
Лицарі, що землю захищають.
Орди, щоб прогнати за небокрай,
Що міста і села спопеляють.
Ви оберігаєте наш сон
Від нечистої сили рук огидних.
Миру вартові! Скоріш кордон
Поверніть й вертайтесь до рідних!
Хай завжди ті будуть на зв'язку.
Їхня хай підтримка помагає.
Дякую за службу нелегку!
Пишаюся і здоров'я вам бажаю!
І благаю – на передовій
Бережіть себе в вогні пекельнім.
Хай скоріш закінчиться двобій –
«Оркам» нанесіть удар смертельний!

Автор: Лідер учнівського самоврядування ДНЗ «Регіональний центр професійної освіти інноваційних технологій будівництва та промисловості» **Дар'я БІЛІНСЬКА**

У кожного із нас в житті свій фронт.
Твій, звісно же, смертельно небезпечний.
Сміливість, витримка і вправність в час знегод,
Бійця характер так тобі доречні!
В будь-яку пору року і доби
Життям своїм свідомо ризикуєш.
В мить кожну з ворогами боротьби
За домом і за рідними сумуєш.
В нас на екрані – знов якийсь експерт
І цифри втрат ворожих новостійні...
А ти уперто йдеш і йдеш вперед.
Перед очима в тебе смерть постійно.
Шалена круговерть стрімких атак.
Не просто вийти – вибороть кордони!
Повинен йти – попри постійний брак
Озброєння важкого з-за кордону.
Пишаюся тобою. Ти – Герой,
На справжні чоловічі здатний вчинки!
В тилу ми. Ви – попереду – стіною.
Прийми слова пошани і підтримки!

Наша підтримка бойового духу захисників

Останнім часом у засобах масової інформації періодично почали вживати словосполучення «бойовий дух». Давайте спробуємо розібратися з даним словосполученням?

З першого погляду складається враження, ніби категорія «моральний дух» замінюється категорією «бойовий дух», що ці категорії тотожні, а їх логічні обсяги збігаються. Проте, це не зовсім так. Логічний обсяг категорії «моральний дух» значно більший, ніж категорії «бойовий дух». «Моральний дух» співвідноситься з «бойовим духом» як родова категорія з видовою категорією, як ціле і його частина.

Бойовий дух особового складу — це моральний дух військовослужбовців, правоохоронців, партизан та інших захисників України які ведуть, вели чи будуть вести бойові дії проти окупантів, кримінальних угруповань, незаконних збройних формувань терористів, сепаратистів, бойовиків та інших ворогів незалежності і територіальної цілісності нашої Батьківщини під час війни, збройних конфліктів, антитерористичних операцій.

В основі сутності морального духу є раціональна (мотиваційно-вольова) сфера свідомості людини. Зважаючи на те, що свідомість — це вища, властива лише людині форма відображення об'єктивної дійсності, підґрунтям для оцінювання морального духу, як і для його зміцнення, є об'єктивна реальність, свідомість і самосвідомість людей.

Моральний дух особового складу, як і морально-психологічний стан особового складу, є одним із складників людського фактора військових формувань.

Сьогодні тисячі патріотів нашої держави знаходяться на передовій, захищаючи свободу, незалежність та територіальну цілісність у найгарячіших точках України. Усім воїнам, як ніколи, потрібна увага, добре слово, повага та любов небайдужих людей. Усі вони заслуговують Божої ласки, підтримки з боку людей, яких захищають, адже своє життя вони віддають за нас, за долю та честь нашої Батьківщини.

У зв'язку з цим, у ДПТНЗ «Харківське вище професійне училище

будівництва» березень 2023 року був присвячений підтримці воїнів-захисників, їх морального і бойового духу. З ініціативи учнівського самоврядування розпочалася благодійна акція, яку підтримали адміністрація училища, здобувачі освіти усіх курсів, викладачі

і працівники закладу освіти, а саме: був проведений в лабораторії кондитерів майстер-клас «Розпис медових пряників», який проводили викладач спецтехнології Ольга СУПРУН і майстер виробничого навчання Наталія ЛИТВИНОВА.

Під час підготовки до даного майстер-класу організаторам та учням групи КК-24 найперше на думку спала ідея приготувати для воїнів медово-імбирні пряники з різними написами. Аби воїн-захисник (воїн-захисниця),

отримавши такий подарунок із тилу і, прочитавши надпис, зображений на прянику, неодмінно усміхнувся (-лась), щоб у нього чи у неї стало хоч трішки тепліше на душі.

Після проведення заходу всі приємні вироби й експонати, які виготовлені та продемонстровані в цей день, були передані захисникам України у райони бойових дій.

Проведення такого заходу є вкрай важливим, адже в Україні триває повномасштабна війна, і потрібно здійснювати акції щодо підтримки бойового духу наших воїнів-захисників, допомагати їм, вшанувати подвиги військових, волонтерів та медиків. Крім того, це потрібно з метою формування у здобувачів освіти високих моральних цінностей, почуття патріотизму, сприяння підвищенню кваліфікаційної майстерності, виховання громадянських почуттів і свідомості, любові до Батьківщини, до рідного краю.

У такий нелегкий час необхідно підтримувати військових не лише матеріально, а й морально. І ми обов'язково повинні пам'ятати, що наша віра, любов і турбота підтримує бойовий дух наших Захисників та Захисниць України.

Зробимо все для підтримки Захисниць та Захисників України!!! Тільки завдяки Вам наша Україна зберігає свою незалежність!

Ольга СУПРУН,
викладач ДПТНЗ «Харківське вище професійне училище будівництва»

Тим, хто наближає перемогу!

Дорогі захисники та захисниці!
Ви сьогодні знаходитеся на передових рубежах, захищаючи нашу Україну від агресора. Вам найважче, бо перебуваєте під постійними обстрілами; Вас штурмують орди невігласів, поливаючи дощем із градів. Ви перебуваєте під палючим сонцем, проливним дощем або тріскучим морозом, Вам буває дуже складно, але пам'ятайте, кожен громадянин України, який має патріотичну проукраїнську позицію, думками підтримує кожного з вас.

Ви — міцні та дужі, Вас не зламати, бо Ви маєте сильний дух. Вашій стійкості та відвазі заздрить увесь світ, бо Ви захищаєте суверенітет нашої держави, кожного українця, за що Вам низький уклін.

З початку війни всі українці відчули на собі жахіття війни. Хтось злякався, хтось занепав духом, але більшість змогли опанувати себе, переступити через власні переживання та втрати і віднайти у собі сили: взяти до рук зброю і йти захищати рідну землю.

Україна — Європейська демократична держава, що має віковічні цінності, серед таких цінностей — родина, а діти — продовження кожного роду.

Шановні захисники та захисниці!
Ви захищаєте дітей, а це — майбутнє

нашої країни. Ви захищаєте свою родину: батька, матір, дружину, дітей, тому сила роду додає Вам впевненості у перемозі, адже для кожного українця родина — це та фортеця, що дає силу та натхнення у боротьбі з ворогом.

Допомога у стійкості Вам — це Ваші рідні, близькі, друзі і навіть підтримка незнайомих людей. Будь-яка допомога військовим на разі вкрай важлива: хтось згуртувався і плете сітки, хтось випікає смачні пироги і тістечка, хтось в'яже теплі панчохи, хтось ремонтує пошкоджені авто військовим.

Система професійної освіти Харківщини має ресурси для допомоги військовим. Найлегше організувати пошиття одягу, рюкзаків, білизни, але не всі заклади освіти мають таку можливість, ми, поліграфісти і машинобудівники, такої можливості не маємо. Але є колеги, котрі ведуть активну волонтерську діяльність після основного робочого дня: вдома самостійно випікають печиво, готують овочеві салати, за власні кошти купляють і передають

у шпиталі білизну та миючі засоби, солодощі. Наприклад, методист центру, Лупіка Тетяна Олександрівна разом з матір'ю, підтримувала смачними пирогами наших захисників на блокпостах у рідних Дергачах. Майстри виробничого навчання Васіна Надія Миколаївна та Кравченко Олег Олександрович надавали допомогу у гуманітарних пунктах Харкова. Усі ми радіємо найменшим перемогам на фронті, співчуваємо і

схиляємо низько голову, коли чуємо про те, що душа воїна відлетіла у вирій.

Дорогі захисники та захисниці!
Війна обов'язково завершиться: після грозової ночі завжди сходить сонце – перемога буде за Вами.

Ми бажаємо Вам міцного здоров'я, сили, завзяття, віри в себе і у нашу перемогу. Слава ЗСУ, слава кожному захисникові, захисниці, волонтеру, всім, хто докладає максимум зусиль,

наближаючи перемогу!

Слава Україні, Героям слава!
Україна понад усе!

З повагою,

Світлана МОІСЕСНКО,

заступник директора з навчально-виховної роботи ДНЗ «Харківський регіональний центр професійної освіти поліграфічних медіатехнологій та машинобудування»

Учні та працівники нашого закладу - на допомогу захисникам Батьківщини

Сьогодні, коли вся країна згуртувалася навколо захисту своєї Незалежності від жорстокого і безжального ворога, особливої ваги набуває допомога нашим воїнам – і матеріальна, і моральна. Особливо важливою є увага до наших захисників від дітей і молоді, заради майбутнього яких, власне, йде ця страшна війна.

Наш заклад має давні традиції патріотичного виховання. Ще до початку повномасштабної війни ми запрошували ветеранів АТО і ООС, вони виступали перед учнями, ділилися своїм досвідом. У нас була встановлена сучасна смуга перешкод для підготовки майбутніх захисників України, яка дуже скоро стала в нагоді. Адже з початком війни десятки наших учнів стали до лав Збройних Сил України, багато опинилося в Ізюмській теробороні. На жаль, деякі з них загинули.

Заклад освіти з березня і до початку вересня 2022 року знаходився в окупації і зазнав значних руйнувань. Знищені були гуртожиток, бібліотека, музей, зазнали руйнувань навчальні приміщення.

Працівники нашого закладу займались волонтерством, розмішували у підвалі людей, доставляли голодуючому місту хліб і молоко з навколишніх сіл. День – 10 вересня – став найщасливішою миттю для всього колективу: місто було звільнене від окупантів і можна було повертатись до життя і роботи. Почалося і відродження закладу. Ми набрали учнів, почали працювати, в силу обставин, переважно дистанційно.

Одночасно ми розпочали волонтерську допомогу нашим Збройним Силам.

Так, колективом нашого Центру було зібрано 14 тисяч гривень для придбання зарядних пристроїв на фронт, які були закуплені і передані до ЗСУ. Одночасно на фронт поїхали смаколики і прапори, виготовлені профтехосвітянами.

Зараз у закладі триває акція «Смиліва_гривня» – «Відправ монети

на фронт» щодо збору коштів з ініціативи Національного банку України на допомогу ЗСУ.

Ще один напрям роботи – це створення бази даних наших учнів і працівників, які захищають Україну сьогодні, а також ветеранів війни, що вийшли зі стін нашого закладу. На жаль, деякі з них загинули в обороні України. Їх пам'ять ми також зберігаємо. Зараз створюється спеціальна експозиція з їх світлинами і біографіями, що буде розміщена у фойє нашого закладу.

Пам'ять про подвиг тих, хто сьогодні поклав своє життя задля всіх нас має бути збережена і донесена до наступних поколінь. Це наш обов'язок і наша місія.

Віталій НОСАЧОВ,

викладач ДНЗ «Ізюмський регіональний центр професійної освіти»

Війна руйнує - ми створюємо альтернативу

Під час війни сотні тисяч українців долучилися до волонтерства, серед них, звичайно, є і наші ровесники.

Наша розгубленість з початком війни поступово перейшла в розуміння того, що війна це не тільки фронт. Ми маємо підтримати усіх: воїнів, які виборюють свободу і незалежність України, наших рідних, знайомих і незнайомих. Маємо усвідомлювати – в єдності наша сила і шлях до перемоги. Активні та вмотивовані, ми готові були перевернути гори, але не знали, з чого почати.

У нагоді стала наша давня співпраця з освітньо-молодіжним простором «Крок», який з початком повномасштабної війни став Гуманітарним штабом нашої громади. Майже кожного

дня багато учнів Зміївського професійного енергетичного ліцею збиралось у «Пункті незламності» поряд зі штабом, бо це було єдине місце у селищі зі світлом і доступом до Інтернету. Керівник освітньо-молодіжного простору, яка багатьох з нас давно знала, попросила про допомогу. Звичайно, ми з радістю прийняли пропозицію.

Саме у Гуманітарному штабі ми почали усвідомлювати сутність слова «ВОЛОНТЕР». Не відмовлялись ні від чого: розвантажували гуманітарку, плели маскувальні сітки, виготовляли окопні свічки. У «Пункті незламності» за нами закріпили деякі «посади». За хлопцями – чергування біля пічки, за дівчатами – приготування чаю, кави, бутербродів. Коли побачили, що ми не

відмовляємось пригледіти за малечюю, запропонували проводити для них різні ігри.

Волонтерство – це не тільки щоденні справи, які з часом стають звичними. Це ще й можливість набуття безцінного соціального досвіду, можливість спілкування з унікальними людьми. У штабі ми зустрілись з командиром 121 окремого батальйону територіальної оборони Дмитром Боровинським, який розповів про Збройні Сили України та їх функціонування в умовах війни, про озброєння нашої армії, про підготовку до військової служби. Наголосив на тому, що наша безпека і освіта – це перший пріоритет для держави на сьогодні.

Знаковою стала зустріч з бійцями

військової бригади «Холодний яр». Вразило те, що ці відважні лицарі намагались переконати нас, що вони просто роблять свою справу, а ми – молодці. З вдячністю прийняли усі подарунки. Дякували за підтримку їх рідних і близьких.

Сльози не сходили з очей від усвідомлення того, що мужні бійці, які кожного дня дивляться смерті у вічі, перш за все, піклувались за нас, нашу безпеку, наше майбутнє.

Як тут не виправдати довіру!

Катерина БАЛАШОВА,
спікер учнівського парламенту
Зміївського професійного
енергетичного ліцею

Ми славні захисники нашої держави!

З 2023 року вся Україна відзначає свято Покрови й День захисників та захисниць України 01 жовтня. Цей день обрали не випадково. Споконвіків на свято Покрови наші пращури вшанували воїнів-захисників. Традиція ця походить ще з давнини. Козаки вважали Покрову своєю заступницею. На Січі була церква на честь Покрови Пресвятої Богородиці. Збираючись у похід на ворога, козаки проводили молебень до своєї покровительки. Повернувшись щасливо з походу, дякували їй за збережене життя.

Свято Покрови Пресвятої Богородиці має й іншу назву – Козацька Покрова, що свідчить про шанобливе ставлення українських воїнів до релігійних дат. Історично в цей день було прийнято згадувати і віддавати належне козацькій доблесті. Саме в цей день на Січі обирали нового отамана і влаштовували свято козацької мужності та відваги.

День захисників та захисниць України – свято не тільки військових. Це свято нескорених, свідомих гро-

мадян, які вболівають за долю нашої країни, день усіх небайдужих, які професійною діяльністю, сумлінною працею, волонтерською роботою забезпечують Україні захист.

Ми можемо пишатися тим, що Україна ніколи не поневолила інші народи, а вміло захищала себе від ворогів. Був час, коли всю нашу землю загарбали й поділили між собою сусідні держави. Нестерпно було жити українському народові в неволі.

Допомога Збройним Силам України – справа честі для багатьох наших громадян, установ і організацій. Хтось жертвує кошти, хтось купує військово спорядження та ліки, хтось пише зворушливі листи зі словами підтримки та подяки воїнам, які нині боронять Україну.

Сьогодні, як ніколи, ми повинні допомагати своїй державі, адже справа кожного небайдужого українця – не залишатися байдужими.

Поспішайте творити добро! Не відкладайте добрі справи на майбутнє! Бо життя не таке довге, щоб байдуже

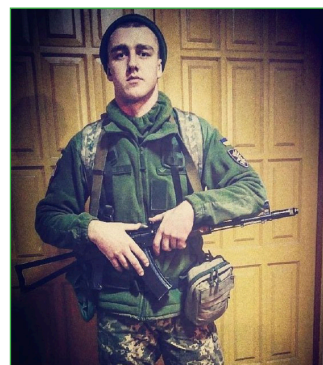
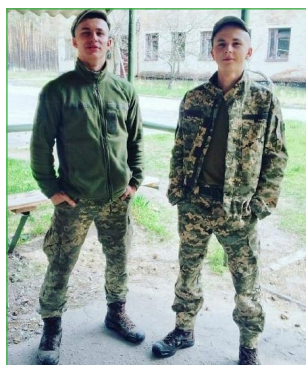
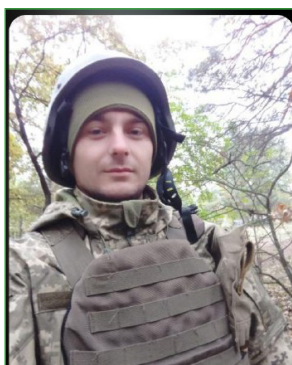
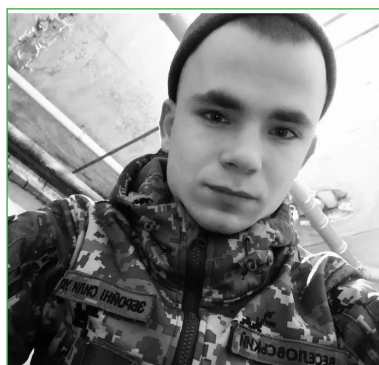
проходити повз проблеми інших.

Зараз Україна переживає жахливі сторінки своєї історії – повномасштабне вторгнення та збройна агресія російської федерації... Наша держава знає безліч руйнувань. Скільки українських захисників поклали голови за наше мирне майбутнє... А скільки синів, татусів не дочекалися рідні...

Сьогодні десятки і сотні тисяч патріотів нашої держави знаходяться на передовій, захищаючи свободу, незалежність та територіальну цілісність у найгарячіших точках України. Усім солдатам потрібні увага, добре слово, повага та любов небайдужих людей. Усі вони заслуговують Божої Ласки, підтримки з боку людей, яких захищають, адже своє життя вони віддають за нас, за долю та честь нашої Батьківщини.

Вдивімося в обличчя наших героїв – тих, хто боронить нашу державу! Вони тривожать наші душі, не залишають байдужими жодного громадянина України.

Напевне, кожен із нас, навіть у глибині душі, не міг подумати, що

буде жити в часи, коли повсюди чути слово «війна». Воно так непрохано увірвалося в наш словник, його чути як із вуст найменшого українця, так із вуст дорослого громадянина.

Настав той час... Ранок 24 лютого 2022 року... Ранок, який не забуде жоден Українець, жоден громадянин, жоден патріот... Настало горе не однієї людини, а цілого народу. Будь-яка війна несе смерть. Каліцтво вдягає в жалобу тисячі материнських сердець. Захисники не шкодують свого здоров'я, готові покласти своє молоде життя на вівтар боротьби із ворогом на вистражданих кордонах країни. Це наш біль і наша гордість, це наші сльози і наша вдячність за все, що зробили ці люди для нас. Вони – теперішній голос на-

шого сумління, вони своїм прикладом показують силу та незламність українського духу.

Ми завжди будемо пам'ятати наших героїв, і не тільки наших, а й всієї України. Хлопці і дівчата, брати і сестри, сини та доньки загинули за нашу свободу і залишаться назавжди в нашій пам'яті захисниками...

Хочеться, щоб кожен із нас завжди почувався частинкою нашої славної держави, зрозумів, що ми – її сьогодні і майбуття, саме ми творим долю Батьківщини. У кожного з нас є можливість зробити свій внесок у її розвиток. Якщо ми житимемо у злагоді, братерстві, поважатимемо, розумітимемо, підтримуватимемо одне одного, якщо у кожного в серці буде гордість і

любов до своєї землі, наша Україна розквітне. Тож побажаймо всім нам жити в Україні – єдиній країні! Україна – наш спільний дім! Україна – це я! Україна – це ти!

Сьогодні Україна сильна. Об'єднана. Єдина. Незламна. Незалежна. Наші захисники та захисниці борються разом за вільний світ, за волю, за незалежність.

Щодня доводимо, що агресору ніколи не перемогти наш український народ. Щодня наближаємо нашу перемогу.

Слава нашим воїнам! Слава Україні!

Жанна СААКОВА,

викладач предмета «Громадянська освіта» Регіонального центру професійної освіти електротехнічних, машинобудівних та сервісних технологій Харківської області

З вірою в Перемогу!

Другий рік ми живемо в умовах повномасштабної війни. Ми навчилися бути сильними, пристосувалися до умов сьогодення. І ми розуміємо, що в наш час, коли Україна в небезпеці, коли нашу землю топче важкий чобіт російського окупанта, виховання справжнього патріота набуває особливо важливого значення.

Виникає ціла низка питань: Якою має бути робота з організації виховного процесу в умовах війни? Як усе організувати та зробити це правильно?

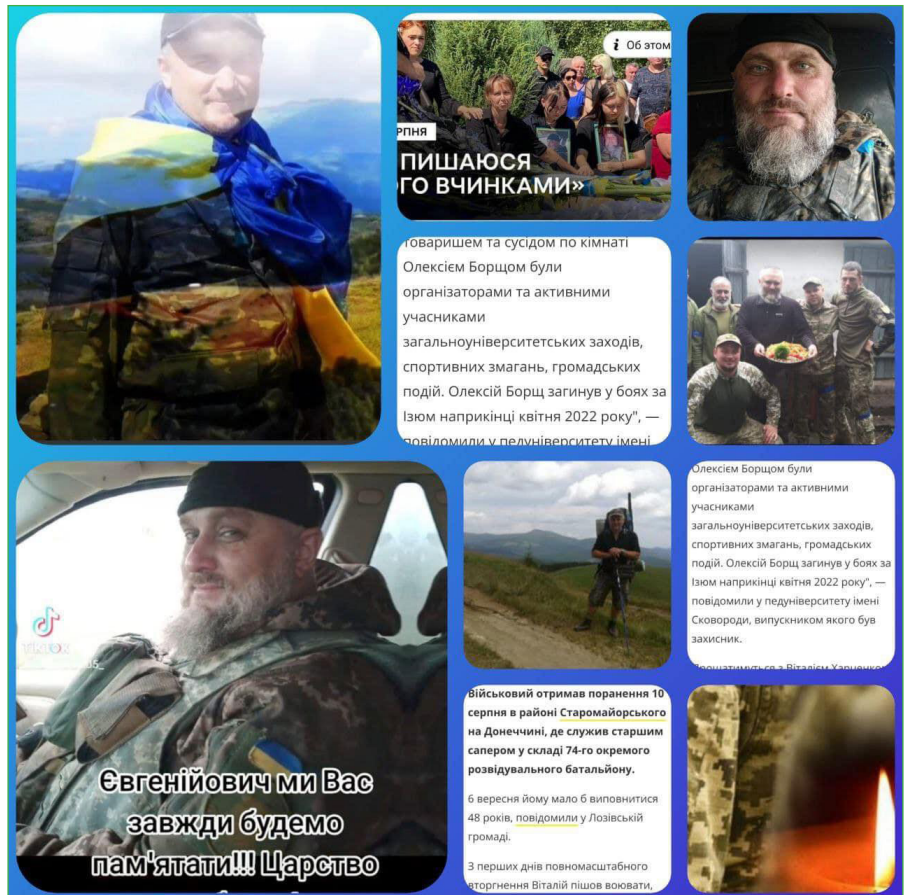
Безсумнівним є те, що підходи до освітнього та виховного процесів мають змінитися. Необхідно шукати нові ідеї та рішення.

Ми розуміємо, що основний тягар війни несуть на собі військові, але кожен з нас на своєму робочому місці, як може, допомагає фронту, наближаючи таку довгоочікувану Перемогу. Не є виключенням і Лозівський центр професійної освіти Харківської області.

З перших днів війни більша частина членів нашого колективу волонтерила: плели маскувальні сітки, готували їжу для військових та жителів прифронтової зони, виготовляли окопні свічки, передавали захисникам смаколики, шкарпетки, ліки, допомагали шпиталю, збирали кошти, писали «теплі» листи та малювали плакати, виготовляли патріотичні обереги.

Ми часто стикаємось з дуже непростими запитаннями: «Чи потрібно говорити з дітьми про війну? Як сформулювати реальне бачення та ставлення до цих подій, що зараз відбуваються?».

Я переконана, що говорити з підліт-

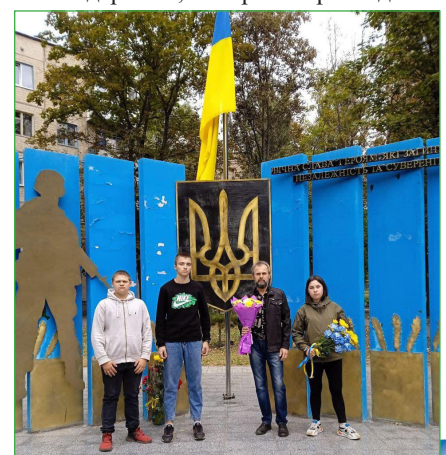

ками про війну життєво важливо, і таку розмову треба вести так, щоб їхні душі надовго запам'ятали ці події і дали змогу зрозуміти, що життя людини – це найцінніше, що їй даровано природою. Зустрічі з воїнами-визволителями, розповіді військових допоможуть молодому поколінню зрозуміти цю цінність у мирні часи та зберегти пам'ять про людей, які захищали свою країну, віддавали своє життя заради того, щоб

збереглась наша нація, мова, культура, формувалась в молодого покоління громадянська мужність заради майбутнього України.

Зараз у багатьох наших здобувачів освіти рідні, близькі, друзі і навіть однокласники захищають нашу країну. І дуже важливо, щоб вони розуміли, що про подвиг воїнів пам'ятають, що ми вдячні їм за те, що живемо в своєму місті, маємо можливість навчатися, працювати, просто жити.

На жаль, серед наших випускників є загиблі. Ми звикли за часів радянського союзу, потім становлення незалежності нашої держави, говорити про подвиги

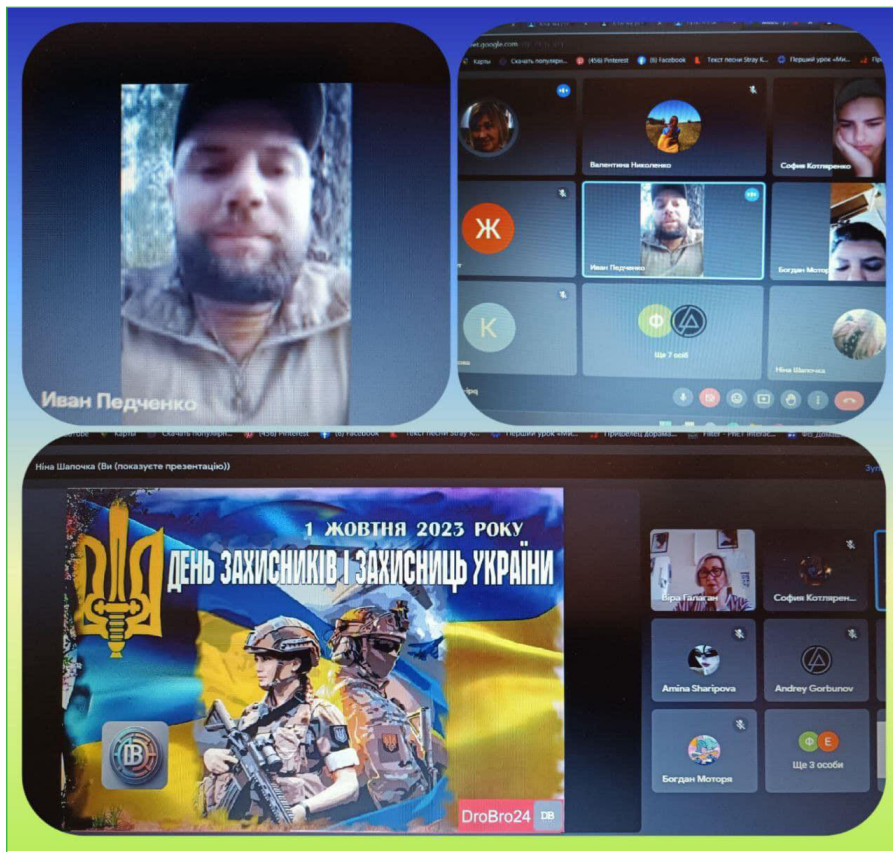
ветеранів, інколи формально підходити до проведення деяких заходів, але тепер стаємо свідками мужності і глибокого патріотизму наших учнів.

З метою посилення національно-патріотичного виховання здобувачів освіти в нашому закладі проводяться тематичні просвітницькі заходи, які передбачають увічнення пам'яті воїнів, загиблих, захищаючи Батьківщину; формування розуміння кожним громадянином своєї ролі і місця в служінні Україні, особистої відповідальності за виконання військового обов'язку в рядах Збройних Сил України; виховання гордості за Україну: формування глибокої пошани і шанування символів, символіки й історичних святинь України.

Перший урок у 2023/2024 н.р. «Живе і буде жити Україна, ніхто не спинить крил наших політ» був присвячений Захисникам і Захисницям України, пам'яті про борців та їх подвиги, що є найвищою цінністю в шкалі нашої національної ідентичності.

На початку навчального року та 01 жовтня здобувачі освіти разом з керівниками груп відвідали місце пам'яті в нашому місті, які пов'язані із військовою звитягою українського народу: пам'ятник Т.Г.Шевченку, Алею загиблим в АТО, морал, присвячений Герою України Олександрю Лавренку, морал, присвячений Захисникам та Захисницям України, міський краєзнавчий музей, вшанували бойовий подвиг українських військових, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет та територіальну цілісність країни.

У кожній групі було проведено уроки мужності, присвячені випускникам закладу освіти, які загинули під час захисту Батьківщини, та загиблому викладачу історії Віталію Харченку.

01 вересня 2023 року представники адміністрації, педагогічного та учнівського колективів відвідали міське кладовище, вшанували пам'ять та поклали квіти до могил колишніх учнів закладу: Богдана Власенка, Олексія Лукомського, Олега Тримбицького, Миколи Чапчі, викладача Віталія Харченка, які віддали своє життя на вітар свободи та незалежності нашої країни.

Ми не припиняємо співробітництво з волонтерськими організаціями нашого міста. За пропозицією лідерів учнівського самоврядування почали збирати матеріали до майбутньої «Книги пам'яті» про загиблих у цій

війні земляків. Матеріали про колишніх учнів, які захищають зараз Україну, розміщуємо на сайті закладу в рубриці «Наші випускники – герої-захисники».

Здобувачі освіти разом з дорослими цього року організували «потужне» святкування Дня захисників та захисниць України: на зібрані кошти купили продукти та випекли близько 250 піржіжків; було написано безліч листів, вітальних листівок, плакатів, закуплені кава та шкарпетки, які завдяки волонтерам вже наступного дня були у наших воїнів. Був і зворотній зв'язок – одному зі здобувачів освіти зателефонували хлопці просто з окопу, включили відеозв'язок і подякували за вітання. Декілька навчальних груп провели відеозустрічі з нашими виволителями, просто з окопів: підліткам розповідали про війну, про майбутню Перемогу, дякували за допомогу.

Зараз ми беремо участь у акції «Смілива гривня», організованій Національним Банком України, збираємо кошти, які будуть передані Збройним Силам України.

Ми віримо в Перемогу! Ми чекаємо її та наближаємо, як можемо!

Тетяна ЗИКОВА,
заступник директора з навчально-виховної роботи Лозівського центру професійної освіти Харківської області

«ДЯКУЮ»...

«ДЯКУЮ»... Таке просте й звичне слово, його, зазвичай, цілком достатньо в повсякденному житті, тоді, коли ми вдячні баристі за смачну каву, продавцю за гарне обслуговування, дружині за гарячий смачний обід, чи тоді, коли хочемо здаватися вихованими та ввічливими.

Та як його невимовно мало, коли дивишся на синьо-жовтий стяг, що майорить над твоїм містом... Воно стає німим, коли країна прихилиє коліна у скорботі, ховаючи своїх захисників...

І тоді, обпалене полум'ям розпачу, омите гіркими сльозами болно і втрат, просте й звичне «ДЯКУЮ» набуває нових властивостей і якостей – стає матеріальним. Воно кричить тисячами щирих дитячих голосів у малюнках та листах. Лунає молитвами усіх релігій і конфесій у плетених браслетиках та оберегах. Турботливо шепоче голосами матерів «Не застудись...» у теплих шкарпетках та рукавичках. Схвилювано питає голосами дружин і наречених «Ти їв?» у пакетиках

сухих борщів і смаколиків. Шепоче голосами бабусь «Добре харчуйтесь, дітки» в пірижках, варениках, ковбасках, голубцях... А ще турботливо маскує руками «павучків», зігріває буржуйками і окопними свічками, мчить на допомогу автівками, піднімається до неба дронами, перетворюється на тепловізори, навушники, приціли та бронезилети...

І лунає «ДЯКУЮ» з усіх куточків світу, куди закинула війна українців, бо не хоче воно бути німим і безбарвним. Хочє щиро і дзвінко лунає під синьо-жовтим стягом на своїй землі, для своїх захисників і захисниць. Хочє бути простим і щирим, мати у своїй палітрі всі відтінки радості, щастя, вдячності... Бути таким, яким воно може бути лише у вільній країні, під мирним небом.

А зараз лунає «ДЯКУЮ» тисячами голосів, поспішає в посылках, у «бусиках» та фурах, пробирається старенькими «жигулями» по бездоріжжю, щоб допомогти та підтримати, нагодувати й вилікувати, замаскувати й зігріти, обійняти, підставити плече... Перемогти!!!

Олена УСИЧЕНКО,

викладач Регіонального центру професійної освіти ресторанного, будівельного та автотранспортного сервісу Харківської області

Дорогі захисники України!

Подяки словами буде замало, але ДЯКУЄМО! За те, що ви стоїте під кулями на східному фронті, дякувати треба щодня. Щодня працювати, пам'ятаючи про Вас, тих, хто мерзне в окопах, захищаючи нашу землю... Дякуємо за те, що ви ризикуєте своїми життями, щоб зберегти наші.

Нашим обов'язком є крок за кроком зміцнювати віру захисників та захисниць України, що ми – заради кого ви жертвуєте своєю особистою безпекою – Вас любимо, цінуємо й поважаємо!

За Вашими спинами, які покриті ранами, ховається вся Україна. Ваші сильні руки тримають зброю, щоб захистити нас, а обличчя солдатів, які

посміхаються на камеру, ховають в очах увесь біль, жах та страждання.

Кожного дня Ви йдете у бій, дивлячись у вічі смерті – за наше щасливе майбутнє. Ми молимося за Вас! Нехай янголи-охоронці оберігають Вас – наших захисників! Повертайтеся з війни живими! Ви – непереможні, бо бороните свою святу землю.

Сьогодні серця кожного з нас сповнені любові до неьки-України, віри в її Перемогу та вдячності її Героям – захисникам та захисницям!

Зі словами щирої подяки та підтримки звертається до Вас колектив ДНЗ «Слобожанський регіональний центр професійної освіти». Де б Ви

зараз не були – на передовій, на блокпостах чи шпиталях: «Дякуємо Вам за те, що захищаєте нас, за службу й особисту пожертву! Дякуємо Вам за те, що в нашому прекрасному місті вже не йдуть бої! Дякуємо Вам за стійкість, мужність та відвагу! Будьте сильними та сміливими – будьте собою! У Вас вірять! Вас чекають! Вам безмежно вдячні! Ви – прості хлопці та дівчата – стали надійними захисниками Батьківщини, а Ваша діяльність – зразком самовідданості та патріотизму! Повертайтеся живими! Слава Україні! Героям Слава!».

З повагою, педагогічний колектив ДНЗ «Слобожанський регіональний центр професійної освіти»

Привіт, наші Воїни!

Скільки гордості та болю в цих словах. Прийміть теплі слова вдячності за щасливе життя українців. Ми та наші рідні знаємо та пам'ятаємо, що в той час, коли ми відпочиваємо та сміємося, на території нашої країни йде повномасштабна війна. З новин та телепередач ми знаємо, з якими труднощами Ви стикаєтеся та на що йдете заради України. Скільки перепон на Вашому шляху до здобуття омріяної Перемоги. Кожен шматочок нашої землі щодня поливається кров'ю та потом наших бійців...

Нещодавно ми не знали, ким хочемо

стати. Але зараз впевнені, що неодмінно станемо захисниками та захисницями своєї країни. Завдяки Вам усі діти нашої країни зможуть скоро повернутися в рідні домівки, знову грати у футбол, а головне – нічого не боятися. Ваші руки золоті! У цих руках не тільки доля нашої України, а й усієї Європи і цілого світу.

Ворог дійсно дуже жорстокий. Але ми сподіваємося, що нашими спільними зусиллями він буде переможений. Усі, хто загинув та бореться за майбутнє України – справжні Герої! Завдяки Вам ми матимемо щасливе майбутнє!

Ми безмежно вдячні Вам за захист нашої неньки України. Пишаємося Вашою мужністю, силою волі, терпінням та патріотизмом. Ви – найкращі!!! Від усього серця бажаємо вистояти в цей нелегкий для України час, якнайскоріше повернутися додому! Нехай Вас Господь Бог береже! Ми молимося за Вас, адже ви воюєте з відданістю Україні в серці!

*З повагою, здобувачі освіти
ДНЗ «Слобожанський регіональний
центр професійної освіти»*

Наша підтримка захисників і захисниць України

ВІЙСЬКОВИЙ. Що для нас означає це слово? У кожного є своє тлумачення – це людина, яка виконує свій обов'язок перед державою; герой, який рятує мільйони життів; член родини, який самовіддано захищає тих, кого любить. Але не важливо, що для кожного з нас це щось своє, головне, що усі ці поняття об'єднують одне – щира вдячність за те, що вони є, за те, що боронять нас кожен хвилину, не жаліючи себе.

Війна в Україні змушує всіх нас переосмислити особисті, суспільні цінності та пріоритети. Для підтримки бойового духу наших захисників діти, батьки, викладачі виготовляють патріотичні сувеніри та малюють рідне місто. Таким чином вони передають військовій спільноті звістку, що ми цінуємо все те, що вони роблять, аби зберегти безпеку в нашій державі. Так і ЗП(ПТ)О «Богодухівський регіональний центр професійної освіти Харківської області» не стоїть осторонь. Згуртувавшись, ми зібрали для наших воїнів необхідні речі та відправили «фронтову» посилку.

Знаємо, що наша віра, любов і турбота підтримує бойовий дух наших Захисників і Захисниць. Щира подяка всім, хто боронить нашу землю і зараз стоїть на сторожі миру й незалежності нашої держави, всім, хто носить почесне

Щирі слова вдячності за участь у акції #Фронтова_посилка линуть здобувачам освіти групи К 14/23, батькам та чудовим керівникам групи Тетяні Назаренко і Олені Нещеретній!

звання – **ЗАХИСНИК УКРАЇНИ!!!**

Бажаємо всім нам перемоги, миру, злагоди, щасливого майбутнього!

Вікторія БОЖКО,
*президент учнівського самоврядування ЗП(ПТ)О
«Богодухівський регіональний центр професійної освіти
Харківської області»*

Наш волонтерський рух

Добро і милосердя – це два крила, на яких тримається людство. Більшість із нас розуміє, що світ тримається на добрі та на гарних вчинках.

З 2014 року в Барвінківському професійному аграрному ліцеї діє волонтерський осередок, який активно долучається до волонтерської діяльності та ініціює заходи, які згуртовують представників групи для виконання завдання та досягнення мети – допомога захисникам на передовій. І сьогодні життя доводить, що волонтерський рух для молоді є невичерпним джерелом можливості вчитися та сприяти розвитку солідарності, відповідальності, милосердя, толерантності.

З моменту повномасштабного вторгнення на територію суверенної України питання волонтерства набуло своєї найбільшої актуальності за останні часи. Із самого початку активізувався волонтерський дух, що охопив не тільки Україну, але й увесь світ.

З перших днів війни в нашому закладі освіти волонтерський рух набув іншого більш масштабного значення. У вільний від основної роботи час працівники ліцею, батьки, учні долучаються до збору:

- продуктів харчування;
- різних смаколиків;
- кришок (для переробки на протези);

РАЗОМ – НЕЗДОЛАННІ

- коштів для потреб наших захисників;
- воску, картону та жерстяних банок для виготовлення окопних свічок;
- теплої одягу, щоб він зігрівав холодними ночами та передавав нашим захисникам часточку домашнього тепла, якого їм так бракує далеко від рідних.

Коли ти щось робиш, а не сидиш весь день у чотирьох стінах, гортаючи стрічку новин, займаєшся роботою, якою в мирний час, напевно, не займався б, робиш те, що принесе користь – це відволікає від сумних думок. А якщо молодь буде бачити і долучатись до волонтерської діяльності, то вони будуть добрими, милосердними, готовими прийти на допомогу, незважаючи на свій вільний час.

Наша сила – в єдності. Ми віримо в ЗСУ, Україну та Перемогу. Робимо для цього все, що можемо – кожен на своєму місці.

Слава Україні!

Альона КІЯШКО,
керівник гуртка Барвінківського професійного аграрного ліцею

СТОРІНКИ ПАМ'ЯТІ ПРО ЗАГИБЛИХ ГЕРОЇВ

Центр професійно-технічної освіти №1 м. Харкова

**ГРОМОВИЧ ЮРІЙ
ВОЛОДИМИРОВИЧ**

Народився 1983 року у місті Харків (Немишлянський район). Ще в дитинстві мріяв стати військовим. У 1998-2002 рр. навчався у Центрі професійно-технічної освіти №1 м.Харкова. Закінчив Українську інженерно-педагогічну академію. Працював на заводах, зокрема, токарем на заводі ФЕД.

У часи війни – солдат, в 2014-2015 роках проходив службу за мобілізацією (третя хвиля). Воював біля Трьохізбенки та Щастя.

29 березня 2019 року вступив на військову службу за контрактом як стрілець – помічник гранатометника механізованого батальйону 92-ї бригади.

15 жовтня 2019 року загинув від кулі снайпера – вистрілили тоді, коли боєць глянув у бійницю: перший постріл по-

трапив у залізний щит, другий – у нього. Сталося це приблизно в 11:50 під час обстрілу позиції поблизу Авдіївки, куля влучила у шию та вийшла через грудну клітку. Був вчасно евакуйований – вже за кілька хвилин перебував у санітарній машині, але поранення виявилось не-сумісним з життям.

18 жовтня 2019 року похований на Алеї Слави кладовища №18 (Безлюдовське) м.Харкова. Без Юрія залишилися батько, мати, дві сестри, дружина Євгенія та син.

Указом Президента України від 11 грудня 2019 року №897/2019 за особисту мужність і самовідданість в бойових діях, зразкове виконання військового обов'язку нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Люботинський професійний ліцей залізничного транспорту

ОЛЕКСІЙ ПАВЛЕНКО

Навчався у Люботинському професійному ліцеї залізничного транспорту за професією «Слюсар з ремонту рухомого складу. Помічник машиніста електропоїзда» у групі ПМЕП-5/11, термін навчання 01.09.2015 – лютий 2017.

Уродженець села Хрущова Микитівка. З перших днів повномасштабного вторгнення пішов захищати свою державу, бо мав багато мрій та планів на щасливе життя у незалежній Україні. Свій останній бій воїн прийняв 5 березня 2023 року поблизу населеного пункту Білогорівка на Луганщині: вибухова травма, несумісна з життям.

В Олексія лишилися батьки, молодший брат та наречена.

**ОЛЕКСАНДР
ПОСТОЛЬНИЙ**

Навчався у Професійно-технічному училищі №16 м.Люботин за професією «Провідник пасажирських вагонів (поїздів далекого прямування)». Деякий час працював на Південній залізниці.

Бойовий шлях Героя розпочався задовго до визвольної війни. Олександр був учасником АТО/ООС, і з 2014 року мужньо боронив рідну Україну. У складі легендарних «кіборгів» Олександр три місяці мужньо захищав Донецький

аеропорт, був поранений. Як відомо, бої за Донецький аеропорт були одними з найзапекліших у війні на сході України.

«Незламні «кіборги» вистояли, не встояв бетон» – ця фраза увійшла в світову історію разом із героїчним подвигом українських захисників, і Олександр був одним із них.

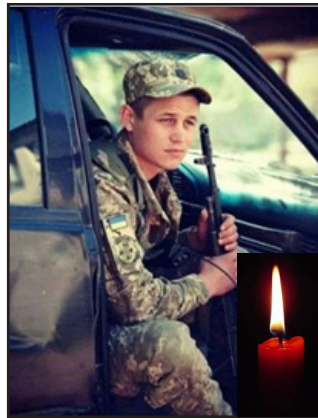
Після початку повномасштабного російського вторгнення в Україну у лютому 2022 року, Олександр захищав Харківщину у складі Добровольчого формування територіальної громади «Хартія». У серпні минулого року підписав контракт на службу у лавах Збройних Сил.

Мужньо воював під Авдіївкою і Бахмутом. Після артилерійського обстрілу Олександр потрапив у полон, і з 31 січня 2023 року не виходив на зв'язок. Переніс катування рашистів, проявляючи стійкість і вірність українському народу, загинув смертю хоробрих у полоні. У рамках чергового обміну полоненими, повернутий в Україну для гідного поховання.

У Героя сиротами залишилося два неповнолітніх сина і доросла донька. Без піклування дідуся зростатиме п'ятирічний онук.

**ВОЛОДИМИР
ДАНИЛЬЧЕНКО**

**КОСТЯНТИН
ВОЗНЯК**

**ЮРІЙ
КЛОЧКО**

Навчався у Професійно-технічному училищі №60 смт Кегичівка Харківської області за професією «Тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва; слюсар з ремонту сільськогосподарських машин і устаткування; водій автотранспортних засобів категорій «В», «С».

На момент початку повномасштабної війни Володимир працював у приватному сільськогосподарському підприємстві. Загинув у 22 роки, оберігаючи недоторканність України, так і не дочекавшись народження дитини.

Навчався у Професійно-технічному училищі №60 смт Кегичівка Харківської області за професією «Тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва; слюсар з ремонту сільськогосподарських машин і устаткування; водій автотранспортних засобів категорій «В», «С».

Під час повномасштабної війни юнак служив в артилерійських військах.

У свої 27 років Костянтин віддав життя за Україну, за рідну землю, за нашу можливість жити і працювати у глибокому тилу.

Навчався в Професійно-технічному училищі №60 смт Кегичівка Харківської області за професією «Тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва; слюсар з ремонту сільськогосподарських машин і устаткування; водій автотранспортних засобів категорій «В», «С».

Закінчив Харківський державний автотранспортний коледж (2013-2016), де здобув фах механіка. Працював на приватному підприємстві. Займався спортом і малюванням, цікавився комп'ютерними інтегрованими технологіями.

Під час повномасштабної війни юнак поповнив лави Збройних Сил України, щоб боронити рідні землі від ворога. Службу ніс у 93-ій окремій механізованій бригаді «Холодний Яр». Обіймав посаду гранатометника. Брав участь у боях за Харківщину й Донеччину.

Старший солдат Юрій Клочко загинув 27 квітня 2023 року в бою з окупантами за місто Бахмут на Донеччині. Борець отримав смертельну вибухову травму.

Йому назавжди 25 років.

Слава Героям! Герої не вмирають!

ЗП(ПТ)О «Чугуївський регіональний центр професійної освіти Харківської області»

**ТИМОШЕВСЬКИЙ СЕРГІЙ
СЕРГІЙОВИЧ,
молодший сержант
десантно-штурмової
бригади
(2002 - 2022)**

Сергій навчався у ЗП(ПТ)О «Чугуївський регіональний центр професійної освіти Харківської області» (на той період – Чугуївському професійному ліцеї) з 2016 по 2020 рік за професією «Кухар; кондитер».

Він був відповідальним, активним та талановитим учнем. Мав високі результати у навчанні та оволодінні професією, брав активну участь у житті ліцею. Багато разів захищав честь закладу освіти на спортивних змаганнях, де демонстрував гарні спортивні досягнення. Завжди усміхнений хлопець постійно привертав увагу оточуючих своєю незрівняною харизмою.

Після завершення навчання, вже маючи успішний досвід роботи за обраною професією, Сергій вирішив вступити до лав Збройних Сил України.

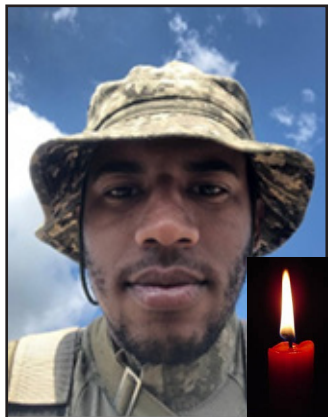
Він брав активну участь у бойових діях та з честю і відвагою захищав рідну землю. У складі десантно-штурмової бригади при виконанні бойового

завдання в листопаді 2022 року, під час стримання збройної агресії ворога на Луганському напрямку, отримав поранення, яке виявилось несумісним з життям.

Прощання з молодшим сержантом Сергієм Тимошевським пройшло 18 листопада 2022 року. Похований на Алеї Слави в місті Чугуїв, Харківської області.

Світла пам'ять про героя буде вічно жити в серцях усіх, хто його знав!

ДНЗ «Регіональний центр професійної освіти інноваційних технологій будівництва та промисловості»

**ПИЛИП
РАНДЕП-ЛОНГС**

Зник безвісти, виконуючи бойове завдання під Бахмутом

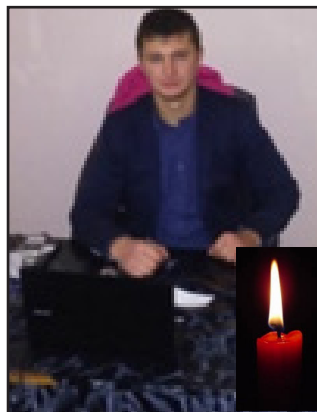

**АНДРІЙ
ТЕПЕРИК**

Військовослужбовець 92-ї окремої механізованої бригади

ДНЗ «Ізюмський регіональний центр професійної освіти»

**ПЕНТАКОВ АРТЕМ
ІГОРОВИЧ
(05.08.1988, Ізюм -
14.04.2023, Бахмут)**

Учень, тоді ще Професійно-технічного училища №24, отримав у нас професію «Кухар-кондитер», а з початком повномасштабної війни пішов захищати Батьківщину у лавах 93-ї ОМБр «Холодний Яр». Брав участь у боях на Сумщині, Харківщині (Ізюмсько-Балаклійський напрям), на Донбасі. Загинув у боях під Бахмутом.

ФІЛІПОВ ЄВГЕН

Закінчив Ізюмський професійний ліцей. Брав участь у АТО, працював на Ізюмському приладобудівному заводі, був членом ГО «Ветерани АТО» міста Ізюм. Після 24 лютого 2022 року знову пішов захищати країну, став до лав 92-ї ОМБр імені кошового отамана Івана Сірка. Загинув у листопаді 2022 року.

**ГОНЧАРЕНКО ВЛАДИСЛАВ
СЕРГІЙОВИЧ
(16.12.1999 - 27.06.2022)**

Старший солдат Владислав Гончаренко загинув 27 червня 2022 року під час виконання бойового завдання в районі села Дементіївка на Харківщині. 22-річний захисник, закривши собою побратимів, зазнав смертельних поранень під час ворожого артилерійського обстрілу.

Закінчив Ізюмський професійний ліцей за професією «Муляр-штукатур». Любив проводити багато часу з друзями. У 2018 році пішов на строкову службу до ЗСУ. У 2019 році підписав контракт на військову службу та виконував бойові завдання на території ООС.

Захищав Україну у складі 92-ї окремої механізованої бригади імені кошового отамана Івана Сірка. Разом із побратимами боєць обороняв рідну Харківську область до останнього подиху.

«Був дуже добра, чуйна, весела та світла людина, завжди допомагав друзям у тяжку хвилину», – зазначила Юлія, мама друга полеглого бійця.

Поховали захисника на Алеї Слави у Харкові.

**ЖОЛУДЄВ
КОСТЯНТИН**
(14.10.1989, Макіївка -
1.02.2023, Бахмут)

Солдат Костянтин Жолудєв, позивний Зохан, загинув 1 лютого 2023 року в бою з окупантами біля міста Бахмут на Донеччині. Захисник отримав смертельні осколкові поранення внаслідок ворожого обстрілу.

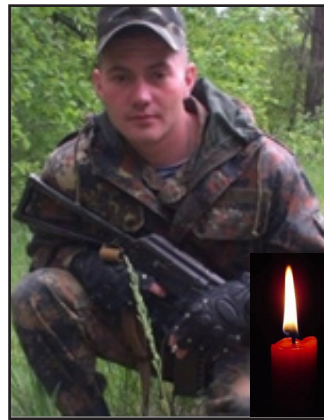
Костянтин у дитинстві з батьками переїхав на Харківщину, з 12 років жив у місті Ізюм. Там закінчив школу №6. У 2009 році здобув фах муляра-штукатур в Ізюмському професійному ліцеї. Коли став повнолітнім, оселився у Харкові. У 2009-2021 роках працював на фірмі «Геркулес» експедитором молочної продукції, з 2021-го був комплектувальником у ТОВ «Д.АСТОР».

Під час повномасштабного російського вторгнення чоловік поповнив лави захисників України і став на службу до ЗСУ. Воював проти окупантів у лавах 93-ої окремої механізованої бригади «Холодний Яр». Був стрільцем-санітаром.

«Костя був дуже порядною людиною, добрим, турботливим, миролюбним, чудовим батьком, люблячим чоловіком, завжди йшов всім на допомогу, спокійний, розсудливий, працьовитий, справжній чоловік, сміливий воїн. Він до останнього подиху разом з побратимами, найкращими воїнами нашої країни, боровся за цілісність і незалежність нашої Батьківщини. Він для мене – Всесвіт і справжній Герой!», – розповіла дружина загиблого Ірина Шевченко.

Посмертно боєць нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Поховали воїна на Алеї Слави кладовища №18 у Харкові.

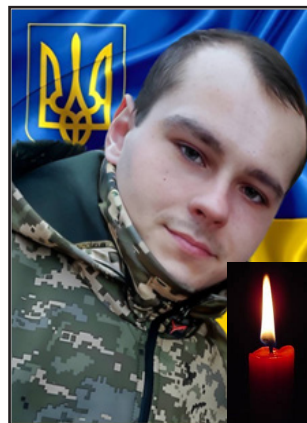

**ГОНЧАРЕНКО СЕРГІЙ
ВАЛЕРІЙОВИЧ**
(16 липня 1991, Ізюм - 14
червня 2014, Луганськ)

Наш учень, провчившись у 1 гімназії і отримавши будівельну професію в Ізюмському професійному ліцеї, вирішив обрати собі інший шлях – шлях захисника Вітчизни. Прослуживши у прикордонних військах у Криму

та Хмельницькому, ставши фаховим кінологом, Сергій вирішив продовжити військову кар'єру – вступив до Харківського університету повітряних сил ім. І.Кожедуба. Понад 2 роки служив у 25 Дніпропетровській повітряно-десантній бригаді. Саме у її складі пішов до зони АТО, де і загинув, збитий терористами у літаку ІЛ-76 під Луганськом.

З 2009 по 2012 рр. Сергій навчався у Ізюмському професійному ліцеї у групі №32 за професією «Муляр, штукатур» (майстер виробничого навчання Дуднік Віра Пилипівна). Запам'ятався як веселий, життєрадісний юнак, легко знаходив друзів і цінував їх. Любив життя і, здавалось, воно теж любило його... Захоплювався малюванням, боксом. Незадовго до своєї загибелі він написав на своїй сторінці в Інтернеті «Смерть заради волі не страшна. Страшне життя в неволі». 20 червня 2014 р. Сергій Гончаренко посмертно був нагороджений Орденом «За мужність» III ступеня.

**БІЛОУС СЕРГІЙ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
(18.11.1998, Ізюм -
16.04.2023, с. Кузьміне
Северодонецького району)

У 2017 році закінчив наш заклад, отримавши професію «Автослюсар-токарь». З початком повномасштабної війни пішов захищати Україну у лавах ЗСУ. Воював під Кремінною, де і загинув. У Ізюмі залишилась дружина.

Зміївський професійний енергетичний ліцеї

**ЛУЦЕНКО МИКИТА
СЕРГІЙОВИЧ**
(29.07.1998 - 25.05.2022)

Навчався в ліцеї в 2013-2016 роках за професією «Слюсар з ремонту устаткування котельних та пилотідготовчих цехів; електрозварник ручного зварювання».

У 2018 році добровільно пішов в ЗСУ в десантні війська. У 2019 році пішов на військову службу за контрактом. Пройшов десантні курси, потім курси саперів. Водій 2-го протитанкового відділення бригадної артилерійської групи військової частини А0284.

Старший солдат Микита Луценко загинув у бою за нашу Батьківщину 25 травня 2022 року поблизу населеного пункту Пилипчатине Бахмутського району.

**СИСОЄВ СЕРГІЙ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
(20.04.1997 - 15.06.2022)

Навчався за професією «Кухар» в 2012-2015 роках.

Був учасником Антитерористичної операції, потім – Операції об'єднаних сил на Донбасі.

Повномасштабне вторгнення російського агресора застало Сергія за місцем проходження служби – в спецпідрозділі морського спецназу.

Брав участь в обороні Маріуполя, далі Попасна, Донбас, Миколаїв...

Старшина 2 статті Сисоєв Сергій Олександрович нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно) (УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №619/2022 «Про відзначення державними нагородами України»).

Загинув 15 червня 2022 року під час виконання завдань за призначенням на Херсонському напрямку.

**ГРИШИН ВОЛОДИМИР
СЕРГІЙОВИЧ**
(16.09.1993 - 26.07.2022)

Навчався в за професією «Кухар» в 2010-2011 навчальному році.

5 березня 2022 року добровільно вступив до лав захисників України. Герой, який не боявся ворога та хоробро виконував свою роботу на фронті.

Він був доброю, чуйною, веселою людиною, душею компанії, запальничкою – такою, якої ще треба пошукати.

Героїчно загинув 26 липня 2022 року при виконанні бойового завдання.

**ЛИТВИНОВ СЕРГІЙ
ВІКТОРОВИЧ**
(21.07.1971 - 10.07.2022)

Навчався в 1986-1988 роках за професією «Штукатур-облицювальник».

Брав участь в АТО. Побував в Іловайському котлі, потім захищав селище Щастя. Повернувся в липні 2015 року.

Повномасштабне вторгнення російської армії в лютому 2022 року спонукало Сергія знову вступити до лав ЗСУ.

Для Сергія бути солдатом означало не відокремлювати свою особисту гідність від гідності за свою державу.

Загинув 10 липня 2022 року.

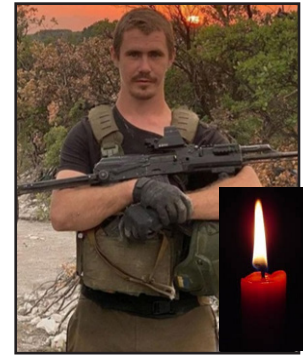

**РИЗВАН ВОЛОДИМИР
ОЛЕКСІЙОВИЧ**
(20.04.1988 - 12.12.2022)

Навчався за професією «Муляр; електрозварник ручного зварювання» в 2003-2006 роках.

Старший стрілець стрілецького відділення військової частини А7287.

12 грудня 2022 року в ході бою на околиці населеного пункту Курдюмівка, виконуючи бойове завдання, виявивши стійкість і мужність, внаслідок мінометного обстрілу загинув.

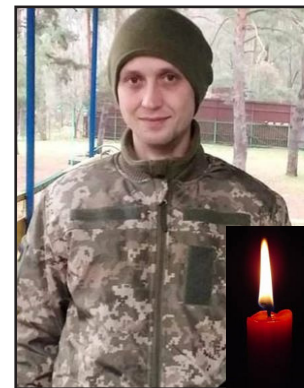
**ОНІПКА ДМИТРО
ВІТАЛІЙОВИЧ**
(14.11.1991 - 27.08.2022)

Випускник 2021 року за професією «Муляр; електрозварник ручного зварювання».

У 2017 році проходив строкову службу в ЗСУ.

З 23 грудня 2019 року перебував на військовій службі в АТО у військовій частині А0693. Службу закінчив у званні сержанта. З початком російської агресії Дмитро не міг залишитися осторонь - у квітні 2022 року повернувся до своєї частини.

Загинув 27 серпня 2022 року, героїчно виконуючи бойове завдання, в населеному пункті Григоровка під Бахмутом.

**ТАРАНУХА ЮРІЙ
АНТОНОВИЧ**
(28.02.1998 - 25.03.2023)

Навчався за професією «Муляр; електрозварник ручного зварювання» в 2014-2017 роках.

З 2020 р. проходив строкову службу в лавах ЗСУ. Брав участь в ООС у Донецькій і Луганській областях.

23.11.2022 призваний по мобілізації. Став командиром 2-го кулеметного відділення кулеметного взводу 1-го стрілецького батальйону 93 бригади «Холодний яр».

Представлений до нагороди медаллю «За мужність». Загинув Юрій 25 березня 2023 року в Бахмуті.

**АГАФОНОВ ВАЛЕРІЙ
АНАТОЛІЙОВИЧ**
(06.11.1973 - 30.09.2022)

Навчався за професією «Електрогазоварник», випускник 1991 року.

Проходив військову службу в десантних військах у місті Болград Одеської області.

У 2017 році брав участь в антитерористичній операції.

У липні 2022 року пішов добровільно до військової частини А 4603, де служив водієм стрілецького взводу стрілецької роти.

Загинув Валерій Анатолійович 30 вересня 2022 року під час виконання службових обов'язків.

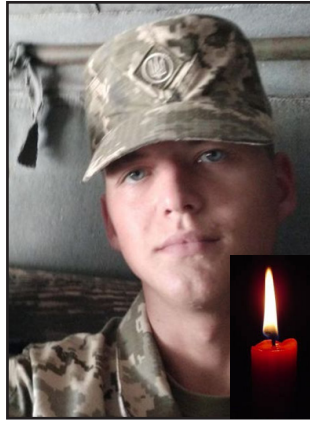
**АКІМОВ ВОЛОДИМИР
ІВАНОВИЧ**
(16.03.1980-02.10.2022)

Батько учня ліцею Акімова Володимира.

У 1998 році проходив строкову військову службу. 29 липня 2022 року Володимир Іванович призваний на військову службу.

Служив водієм-електриком відділення зв'язку механізованого батальйону військової частини А 0693.

Загинув 2 жовтня 2022 року у населеному пункті Спірне Донецької області.

**ЛУКІН КИРИЛО
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
(05.09.2001 - 30.09.2022)

Випускник ліцею 2019 року. Навчався за професією «Слюсар з ремонту устаткування котельних та пилопідготовчих цехів; електроварник ручного зварювання».

19 липня 2021 вступив на військову службу до військового коледжу сержантського складу Харківського національного університету повітряних сил імені Івана Кожедуба.

Спеціалізація «Експлуатації систем і комплексів зенітного озброєння сухопутних військ».

З перших днів повномасштабного вторгнення став на захист рідної країни у складі 25-ї окремої повітряно-десантної бригади.

Загинув 30 вересня 2022 року.

**КУБРИКОВСЬКИЙ
ОЛЕКСАНДР
ВОЛОДИМИРОВИЧ**
(02.02.1988 - 15.07.2023)

Випускник 2007 року за професією «Електромонтер; електроварник ручного зварювання».

До лав Збройних Сил України став 14 лютого 2023 року.

За словами побратимів був хорошим воїном, гідно виконував військовий обов'язок, був вірним та надійним товаришем, любив життя та Батьківщину.

Виконуючи військовий обов'язок в бою за Україну, її свободу та незалежність, отримав поранення несумісні з життям.

Помер Олександр Володимирович у шпиталі м.Дніпро 15 липня 2023 року.

**ГУЛЕВСЬКИЙ СЕРГІЙ
ПАВЛОВИЧ**
(11.11.1978-19.05.2023)

Батько учня ліцею Гулевського Павла.

У 1999 році закінчив з відзнакою Харківський інститут льотчиків ВПС.

У 2000 році був призваний до лав десантно-штурмових військ. З 2015 року перейшов на контрактну службу у склад 37-го окремого мотопіхотного батальйону та отримав посаду заступника командира частини, де активно брав участь в бойових діях в зоні АТО, а згодом і ООС.

З початком повномасштабного вторгнення був призваний до 106-ї територіальної бригади м. Хмельницький, згодом переведений на посаду командира частини 7222 (108 Дніпропетровське ТРО).

У 2022 році отримав звання підполковник.

Загинув 19 травня 2023 року на Запорізькому напрямку.

**ГОРОБЕЦЬ ЄВГЕН
ОЛЕКСАНДРОВИЧ
(01.03.1970 - 20.06.2023)**

Навчався за професією «Електрогазоварник» в 1985-1988 роках.

У 1988-1990 роках проходив строкову військову службу.

З початку повномасштабного вторгнення РФ записався до територіальної оборони.

9 травня 2022 року добровольцем йде до лав Збройних Сил України. Служив у 93-й військовій частині, обороняв м. Бахмут.

Загинув Євген Олександрович 20 червня 2023 року.

**НАБОКА ВОЛОДИМИР
СЕРГІЙОВИЧ
(15.06.1964 - 06.05.2023)**

Навчався в 1979-1982 роках за професією «Електрослюсар КВП».

У 80-ті роки проходив строкову та надстрокову службу в Угорщині та на Далекому Сході.

З першого дня повномасштабної війни з російським агресором 24.02.2022 призваний на військову службу.

Штаб-сержант Набока Володимир Сергійович служив водієм автомобільного відділення взводу матеріально-технічного забезпечення військової частини А7287.

Загинув 6 травня 2023 року.

ДНЗ «Харківський регіональний центр професійної освіти поліграфічних медіатехнологій та машинобудування»

**КРИВЕНКО
РОМАН ПЕТРОВИЧ**

Кривенко Роман народився 10 жовтня 1993 року в селі Вільшана Дворічанського району Харківської області. Навчався у Вільшанській ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Майже все своє життя Рома жив разом з родиною в рідному селі. Зростав радісною та чуйною дитиною. Полюбила грати з однолітками в футбол та мав ще багато різних захоплень. Після завершення школи вступив на навчання в м.Харкові. По завершенні вищого навчального закладу отримав диплом будівельника. Ось так вже й розпочалося доросле життя молодого юнака.

Пропрацювавши деякий час будівельником, в 2018 році Романа призвали служити в Збройних Силах України. Після прийняття присяги солдата він за розподілом потрапив до частини, яка була дуже близько розташована до зони бойових дій (адже на той час в Україні вже була війна на сході країни у Донецькій та Луганській областях). Саме тоді Рома і дізнався не з телевізора чи чуток, а від своїх товаришів по службі, що таке війна. Згодом його перевели до військової частини в місті Дніпро, де він і продовжив службу в десантних військах. Йому дуже подобалось здійснювати стрибки з парашутом.

Після військової служби він повернувся до рідної Харківщини. Продовжив працювати будівельником в Харкові. Мав багато нових планів на подальше життя. Але мріяв про кар'єру парашутиста, тому здійснював стрибки

з парашутом і по завершенні служби. Невдовзі вирішив опанувати ще й професію друкаря.

У 2021 році вступив до ДНЗ «Харківський регіональний центр професійної освіти поліграфічних медіатехнологій та машинобудування», бо метою його життя було «навчання протягом життя». Прагнув знати і вміти більше, завжди цікавився новинками техніки. Планував працювати на одному з поліграфічних підприємств друкарем офсетного друку.

Та ось 24 лютого 2022 року змінило життя не тільки Роми, а й всієї України. Прокинувшись зранку під вибухи та зрозумівши, що розпочалася війна, він твердо вирішив стати на захист Харкова, адже він свого часу давав присягу боронити та захищати рідну державу. Зі своїм рішенням довго зволікати не став і вже за декілька днів, зібравши найнеобхідніші речі, пішов до штабу територіальної оборони. Оскільки мав хист та навички бойової справи, його та ще декілька Роминих товаришів взяли до складу батальйону територіальної оборони. Ось так і розпочався новий та зовсім незапланований етап в його житті...

Усе мало було бути добре, якби ворог не підійшов так близько. 15 березня 2022 року, стоячи в караулі та тримаючи оборону Харкова, Рома не стало. Страшну звістку про його смерть повідомили батькам та рідним. «Дякуючи Ромі та іншим бійцям, частина підрозділу встигла зайняти оборону. Він та усі, хто загинув, дали шанс іншим вижити, а Харкову – більш-менш спокійно спати. «Був 6-годинний бій, який Рома прийняв одним із перших...», – слова командира підрозділу. Похоронили Романа на рідній землі в м.Харкові на Алеї Слави.

Рома був дуже гарною людиною, любив рідних та друзів. Завжди міг прийти на допомогу. Неймовірно теплими та вдячними словами відгукуються про Рому друзі, товариші та знайомі. Герої не вмирають!

**ПУГАЧОВ ПАВЛО
АНАТОЛІЙОВИЧ**

Народився 1992 року в м.Харків. Єдиний син у матері, яка ростила його сама. Ще у школі почав працювати, щоб допомагати мамі. Працював плавильником у цеху; входив до групи харківських ультрас.

Навчався у нашому закладі з 2010 по 2013 рік, отримав професію «Друкар плоского друкування, налагоджування поліграфічного устаткування».

Учасник протистоянь між українськими активістами і проросійськими бойовиками під час проросійських виступів у Харкові – бій на Римарській

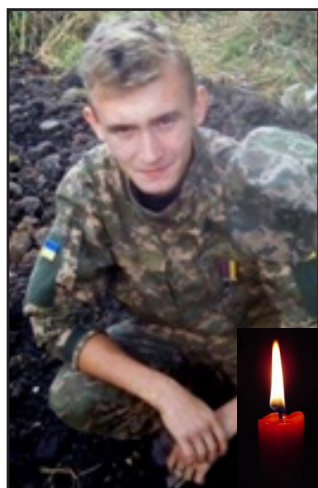
(14-15 березня 2014 року). Спочатку був у «Правому секторі», згодом пішов у батальйон «Донбас». На фронті з 29 травня 2014 року. Солдат, розвідник-санітар 3-го відділення 3-го взводу 3-ї роти БСП НГУ «Донбас».

Зник безвісти під час боїв за Іловайськ та виходу українських підрозділів з оточення. Виходив з оточення зі сторони села Будівельник Старобешівського району у бік Маріуполя через Комсомольське.

1 вересня 2014 року матері Павла зателефонувала місцева дівчина, яка допомогла юнакові, він був поряд, збирався виходити з оточення. Була інформація, що потрапив у полон біля села Новокатеринівка (Старобешівський район) та вивезений на територію рф. Станом на вересень 2014 року – зниклий безвісти, тіло не знайдене, збігів за ДНК немає.

Указом Президента України від 23 серпня 2018 року № 239/2018 за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно), «Іловайським Хрестом» (посмертно), орденом ВГО «Країна» «За мужність та відвагу» (посмертно).

Регіональний центр професійної освіти електротехнічних, машинобудівних та сервісних технологій Харківської області

ШАПОШНИК ІГОР

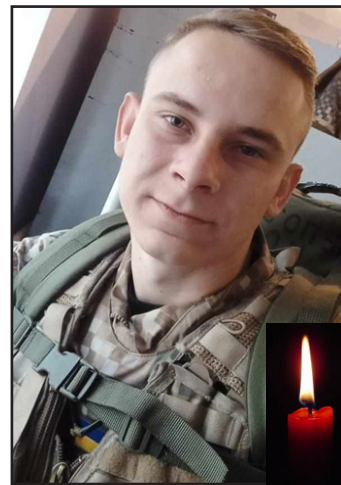
Особа з числа дітей-сиріт та позбавлених батьківського піклування. Мав випуститися у лютому 2017 року, але пішов на контракт на Донбас.

ГАЛУНЕНКО СТАНІСЛАВ

Випускник 2021 року, навчався за професією «Електрогазозварник». Слюсар з ремонту колісних транспортних засобів».

Петрівський професійний аграрний ліцей

НЕПОЧАТОВ ІЛЛЯ

Пам'ять про Іллюшу в наших серцях.

Шануємо пам'ять наших героїв, тих, хто самовіддано й жертвовно відстоюють незалежність України на полях битв сучасної російсько-української війни, бореться за українську державу.

Ми є свідками справжнього героїзму та сили духу, які демонструють наші Захисники у війні з російським агресором, щоб ми мали можливість жити у вільній країні.

Герої нашого сьогодення, вірні сини своєї Батьківщини, які віддали за неї життя та стали прикладом для майбутніх поколінь – це наш Непочатов Ілля, випускник Петрівського професійного аграрного ліцею.

Ілля був справжнім патріотом своєї держави. Він співав патріотичних пісень, виступав у патріотичній агітбригаді «Ми патріоти».

Всім серцем любив свою Батьківщину. Не замислюючись і хвилини він пішов захищати свою землю, своє село, свій ліцей.

Він загинув як герой! Проводжаючи його в останню дорогу, побратими, односельці, ліцейсти стояли на колінах зі сльозами на очах.

Дякуємо тим Героям, які захищають Україну сьогодні!

Слава Україні!

Героям слава!

ХАРЧЕНКО ВІТАЛІЙ ЄВГЕНОВИЧ

"Ранкова кава у горах і хмари під тобою, це - незабутньо..."

Ніщо так не об'єднує людей, як біда. Сьогодні вона на всіх одна... Війна. Вже дев'ять років наша країна втрачає кращих своїх синів, які захищають нас у війні з російською федерацією та її найманцями. Наш народ переживає найтрагічніші сторінки своєї історії. Серце крається від жалю за всіх загиблих у цій кривавій та лютій війні. Болить душа за мужніх Героїв, які віддають найцінніше – своє життя – для того, щоб ми з вами могли жити.

11 серпня 2023 року обірвалося життя одного з героїв – Харченка Віталія Євгеновича, який за сумісництвом викладав історію в Лозівському центрі професійної освіти Харківської області.

Ми знали Віталія Євгеновича як яскраву та непересічну особистість. Педагог, науковець, спортсмен, мандрівник, підкорювач гірських вершин, справедливий суддя футбольних чемпіонатів та турнірів Лозівщини, а

ще – прекрасний сім'янин, люблячий батько двох донечок.

До повномасштабного вторгнення він вів дуже активний спосіб життя. З 2013 року був одним із засновників та керівником туристичного клубу «Заманили», який поставив собі за мету залучити (заманити) якомога більше підлітків та викладачів до лав туристів, прихильників здорового способу життя.

Захоплювався спортом. Був футболістом. Протягом багатьох років Віталій Євгенович був гравцем футбольного клубу «Самарський», футбольним арбітром федерації футболу міста Лозова. Був учасником збірної команди ЛФ ХАДФК з волейболу, футболу, настільного тенісу, шахів, організовував походи по Харківській та Миколаївській областях, до Криму, Карпат. Маршрути розробляв самостійно. Намагався під час походів через пошуково-дослідницьку діяльність прищепити учасникам любов до рідної землі. Щороку він піднімався на вершини у кілька тисяч метрів над рівнем моря, на верхівки українських Карпат разом з рідними, учнями та знайомими.

«Щоб зрозуміти, навіщо люди піднімаються на вершини і що відчувають у ці моменти, потрібно пройти цей шлях. Коли ти прокидаєшся на висоті 2 тисячі метрів над рівнем моря, виходячи з палатки, заварюєш каву і розумієш, що хмари проходять під тобою, це – неперевершено та незабутньо. Це потрібно лише бачити і відчувати. Емоції переповнюють. Мабуть, за цим усім я і ходжу у гори», – говорив Віталій Євгенович.

Під час повномасштабного вторгнення росії справжній патріот не зміг стояти осторонь, взяв зброю і став на захист своєї Батьківщини. 25 лютого 2022 року вступив до лав Збройних Сил України. На початку війни був стріль-

цем 1 відділення, 1 взводу, 1 роти, 124 бригади, 113 батальйону.

У лютому 2023 року був переведений у 128 ОБР СТРО, 231 батальйону та призначений сапером 1 саперного відділення інженерно-саперного взводу. Брав участь у боях майже по всій лінії фронту.

Вночі з 9 на 10 серпня 2023 року він вирушив на завдання для забезпечення успішних штурмових дій у район виконання завдання своєї бригади поблизу Старомайорська, Волноваського району, Донецької області. Після успішного виконання завдання, незважаючи на постійні артилерійські обстріли з боку російської армії та близькою дистанцією до ворога, його група почала повертатися до своїх позицій. Під час повернення знову почалися обстріли, в результаті яких Віталій отримав важке поранення. Йому надали першу необхідну медичну допомогу на полі бою. Після чого евакуювали і доставили до Клінічної обласної лікарні міста Запоріжжя, де зробили складну операцію, яка тривала більше 5 годин. Віталій Євгенович переніс клінічну смерть у післяопераційний період. Лікарі провели успішні реанімаційні заходи. Медики намагалися стабілізувати вкрай важкий стан. Майже дві доби лікарі боролися за життя Героя. Проте 11 серпня 2023 року його серце зупинилося назавжди.

Своє останнє повідомлення дружині Ірині та двом донькам чоловік відправив перед виходом на завдання: «Все, дівчата, я поїхав. Я вас дуже-дуже люблю, сумую за вами. Все, я побіг». Це

були його останні слова.

«Пишаюся своїм чоловіком, він був найкращим. Пам'ятайте, що зробили хлопці заради вашого світлого і вільного майбутнього. Пам'ятайте кожного з них», – це слова дружини загиблого Ірини Харченка.

Пам'ять про Віталія Євгеновича та вдячність за його подвиг назавжди залишаться у серцях не лише у працівників та здобувачів освіти Лозівського центру професійної освіти Харківської області, а й усіх лозівчан.

З метою вшанування пам'яті викладача Харченка Віталія Євгеновича, який загинув під час захисту нашої держави, 4 вересня 2023 року в навчальних групах Лозівського центру професійної

освіти Харківської області були проведені години пам'яті «Він назавжди в наших серцях». 1 жовтня, в День захисників та захисниць України, здобувачі освіти разом з керівниками груп відвідали могилу Віталія Євгеновича, вшанували пам'ять загиблого Героя, згадали історії з мирного життя, пов'язані з ним.

6 вересня 2023 року йому мало виповнитися 48 років. До Дня народження видатного вчителя, історика, мандрівника та арбітра в місті Лозова був організований турнір пам'яті з міні-футболу імені Віталія Харченка (знаково, що він припав на День фізичної культури та спорту). Під час турніру зібралися багато його друзів, рідних

та побратимів. Згадували, дякували, говорили про футбол.

Родина та близькі Віталія Євгеновича Харченка ініціювали петицію, в рамках якої добиваються присвоєння полеглому захиснику звання Героя України.

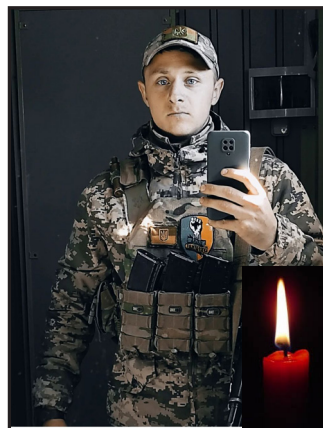
Герої не вмирають! Під час похорону Героя багато теплих слів було сказано його учнями – нинішніми захисниками України, які продовжують його подвиг щодня, щогодини, щосекунди.

Ольга БАСКАКОВА,
президент ради учнівського самоврядування «Лідер» Лозівського центру професійної освіти Харківської області

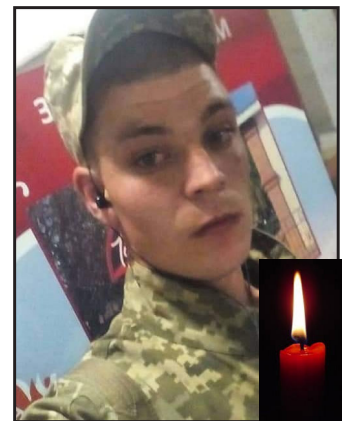
ЗП(ПТО) «Богодухівський регіональний центр професійної освіти Харківської області»

**АЛІМОВ РУСЛАН
МИКОЛАЙОВИЧ**
25.11.1975 -
01.01.2016

**ЛЕВЧУК МАТВІЙ
ЛЕОНІДОВИЧ**
01.09.1996 -
26.04.2022

**ОДНОРОБ
МАКСИМ ІГОРОВИЧ**
23.05.1997 -
02.07.2022

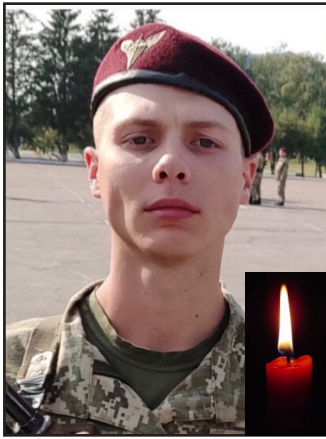
Навчався в Краснокутському СПТУ- 62 за професією «Тракторист-машиніст с/г виробництва, категорія А 1», яке закінчив у 1992 р. Мешканець с. Дублянка. В 1993 р., в 2015 р. призваний на військову службу за призовом під час мобілізації. Служив у станиці Луганській механіком-радіотелефоністом 2-го відділення зв'язку взводу зв'язку 3-го механізованого батальйону військової частини В 0095. Загинув у районі смт Станиця Луганської області, отримавши наскрізне кульове поранення.

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі ЕГЗ-26, мешканець смт Краснокутськ. З 2017 р. проходив службу за контрактом у Мостиському прикордонному загоні. Неодноразово виконував бойові завдання у зоні АТО/ООС. Служив кулеметником у Донецькому прикордонному загоні. Загинув поблизу с. Солодке Мар'їнського району Донецької області. Посмертно штаб-сержант Матвій Левчук нагороджений Козацьким хрестом III ступеня та орденом «За мужність» III ступеня.

Навчався в Краснокутському ПАЛ з 2013 р. в групі ЕГЗ-21, мешканець с. Олексіївка. В червні 2019 р. призваний на строкову військову службу.

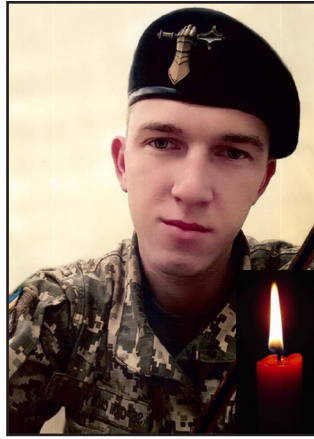
В жовтні 2020 р. демобілізований у запас. У березні 2021 р. призваний у ЗСУ на військову службу за контрактом. Навідник (кулеметник III класу) кулеметного відділення взводу вогневої підтримки 3 штурмової роти.

Загинув під час артилерійського обстрілу н. п. Новомихайлівка Донецької області.

**ГРАЧОВ КОСТЯНТИН
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
03.04.2001 -
21.09.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі Т-43 з професії «Тракторист-машиніст с/г виробництва, категорія А 1», мешканець с. Козіївка. Загинув у м. Ізюмі Харківської області.

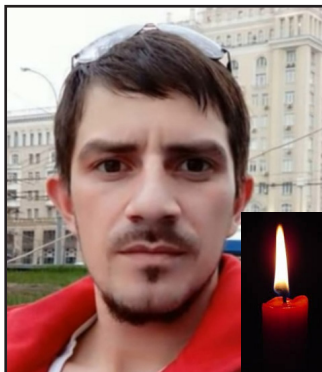
**БОБРИЦЬКИЙ
ПАВЛО СЕРГІЙОВИЧ**
05.07.1996 -
05.06.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі Т-36, мешканець с. Козіївка. Навчався у 169-му навчальному центрі «Десна». Служив у 36-й бригаді морської піхоти. В 2022 р. закінчив Львівську національну академію Сухопутних військ імені Петра Сагайдачного. Здобув військову спеціальність та отримав офіцерське звання. Брав участь в АТО та обороні Києва, Маріуполя. Після ВМС уклав контракт на проходження військової служби у складі 92-ї механізованої бригади. Лейтенант, командир танкового взводу у 4-й окремій танковій бригаді Сухопутних військ ЗСУ, позивний «Фокс», загинув у районі с. Гусарівка Харківської області під час виконання бойового завдання. Рівно місяць не дожив офіцер до свого 26-річчя.

**ПАРИГІН СЕРГІЙ
СЕРГІЙОВИЧ**
04.09.1996 -
25.04.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі ЕГЗ-26, мешканець смт Краснокутськ. Закінчив Харківський автомобільно-дорожній коледж за спеціальністю «Механік». Позивний «Тихий», з 2017 р. старший солдат, сапер розвідувального взводу захищав Україну в зоні АТО/ООС. Загинув поблизу с. Гракове Чугуївського району Харківської області. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

**БІДИЛО БОГДАН
В'ЯЧЕСЛАВОВИЧ**
20.05.1988 -
01.03.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі Т-35, мешканець с. Мурафа. З перших днів став до лав Територіальної оборони м. Харкова, перебував у підрозділі з охорони будівлі ХОДА. 01.03.2023 під час битви за Харків ворожі війська спрямували по будівлі ХОДА дві ракети, що призвело до загибелі 29 осіб, руйнування самої будівлі та серйозних пошкоджень інших будівель у районі майдану Свободи.

Серед загиблих був і Богдан Бідило.

Згадаймо сьогодні Героїв, які злетіли Янголами в небо, захищаючи кожного з нас. Вічна і світла пам'ять!

**ПАНАСЕНКО ІГОР
ВОЛОДИМИРОВИЧ**
17.05.1992 -
23.09.2021

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі ЕГЗ-20, мешканець смт Краснокутськ. Проходив військову службу в Дніпропетровській області десантником.

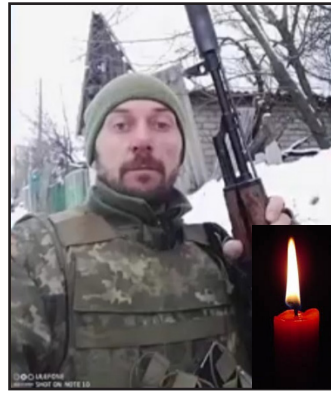
**ПОГОРЕЛОВ СЕРГІЙ
СЕРГІЙОВИЧ**
10.12.1987 -
26.02.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі ЕГЗ – 17, мешканець с. В'язова. Загинув під містом Маріуполь Донецької області. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

**СТЕЦЮРА ЮРІЙ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
02.03.1963 -
26.05.2022

Навчався в Богодухівському ПАЛ за професією «Тракторист широкого профілю», мешканець с. Пархомівка. Більшу частину свого життя працював на Пархомівському цукровому заводі та в Пархомівському художньому музеї ім. П.Ф.Луцького електриком. З перших днів війни добровільно пішов до лав ЗСУ. Загинув 26.05.2022 від отриманих поранень під час виконання бойового завдання в районі н.п. Тернова Харківського району Харківської області.

**ДЕЙНЕКА ДМИТРО
МИКОЛАЙОВИЧ**
05.04.1987 -
21.07.2022

Навчався з 2005 р. в Краснокутському ПАЛ за професією «Тракторист-машиніст с/г виробництва, категорія А 1», мешканець с. Мурафа. 26 квітня 2021 р. був призваний до ЗСУ. Навчався в навчальному центрі «Десна», де отримав спеціальність «Гранатометник». Служив на Донеччині в м. Мар'їнка у складі 54-ої окремої механізованої бригади імені гетьмана Івана Мазепи Оперативного командування «Схід». Володів навичками роботи протитанковим ракетним комплексом Javelin. Тричі виводив свою бригаду з оточення. Загинув від мінно-вибухових травм на Бахмутському напрямку поблизу н.п. Івано-Дар'ївка.

**ЛАВРЕНКО СЕРГІЙ
ВОЛОДИМИРОВИЧ**
23.06.1991 -
18.12.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі ЕГЗ-21, мешканець смт Краснокутськ. Загинув поблизу населеного пункту Верхньокам'янське Донецької області.

**КОСТЕНКО ОЛЕКСАНДР
ГЕННАДІЙОВИЧ**
1997 - 14.05.2022

Навчався в Краснокутському ПАЛ за професією «Водій автотранспортних засобів (категорія «В», категорія «С»)), мешканець смт Краснокутськ. Загинув в смт Черкаське Новомосковського району Дніпропетровської області. Борець був вірний військовій присязі, виявив стійкість і мужність у бою.

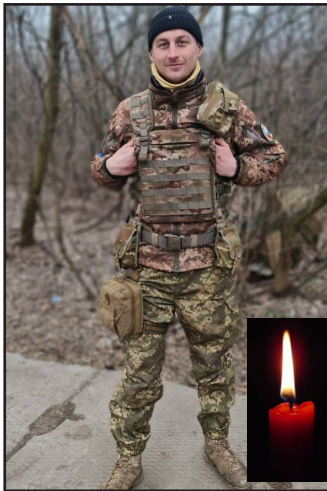
**БАСТРИЧ СЕРГІЙ
ВІКТОРОВИЧ**
10.02.1983 -
28.04.2022

Навчався в Краснокутському СПТУ-62 за спеціальністю «Тракторист-машиніст с/г виробництва, категорія А1», мешканець с. Мурафа. З 14 липня 2016 р. виконував бойові завдання в зоні АТО/ОСО. Молодший сержант, командир протитанкового відділення протитанкового взводу механізованого батальйону військової частини А 1302, позивний «БАС», служив в 93-тій ОМБр Холодний Яр. Воював за м.Мар'їнка, м.Авдіївка, м.Ізюм, стояв на захисті м.Охтирка, м.Суми. Загинув поблизу н. п. Нова Дмитрівка (урочище Довгий Яр) Ізюмського району Харківської області.

**ДЕМЧЕНКО В'ЯЧЕСЛАВ
ВІКТОРОВИЧ
05.11.1992 -
07.02.2023**

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі П – 33, мешканець смт Краснокутськ. Солдат, стрілець 2 стрілецького відділення 1 стрілецького взводу 3 стрілецької роти військової частини. Загинув біля с. Ветеринарне Харківської області.

**ХАРЧЕНКО ОЛЕКСАНДР
СЕРГІЙОВИЧ
30.07.1999 -
24.10.2022**

Навчався у Богодухівському ПАЛ з 2015 р по 2018 р. Олександр став 33-м небесним захисником з нашої громади, чиє молоде життя забрав кривавий російський агресор. Олександр загинув поблизу н. п. Новосадове Краматорського району Донецької області від отриманих поранень, не сумісних із життям. Йому було лише 23 роки.

**МОРОЗ СЕРГІЙ
ЮРІЙОВИЧ
1987 - 13.02.2023**

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі Т-25, мешканець смт Краснокутськ. Старший солдат, військовослужбовець військової служби за контрактом, старший механік-водій 1 мотопіхотного відділення 2 мотопіхотного взводу 1 мотопіхотної роти військової частини. Загинув біля населеного пункту Стельмахівка Луганської області.

**РУЧКА ВЛАДИСЛАВ
МИКОЛАЙОВИЧ
16.11.1999 -
31.08.2023**

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі ЕГЗ-31, мешканець с. Козіївка. Гранатометник 1-го відділення 1-го взводу оперативного призначення (на бронетранспортерах) 1-го батальйону оперативного призначення. Загинув біля н. п. Роботине Пологівського району Запорізької області.

**ГОРПИНКО ОЛЕКСІЙ
ВІКТОРОВИЧ
24.01.1981 -
05.06.2023**

Навчався в Краснокутському ПАЛ, в групі Т-42, мешканець с. Козіївка. Солдат, гранатометник механізованого відділення механізованого взводу механізованої роти механізованого батальйону. Загинув поблизу н. п. Левадне Пологівського району Запорізької області.

**КУРГАНОВ СЕРГІЙ
ОЛЕКСІЙОВИЧ
1992 - 19.11.2022**

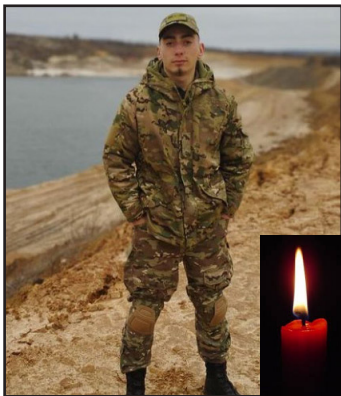
Навчався в Краснокутському ПАЛ з професії «Тракторист-машиніст с/г виробництва, категорія А 1», «Водій автотранспортних засобів (категорія «В», категорія «С»)), мешканець с. В'язова. Солдат, кулеметник стрілецького відділення стрілецького взводу стрілецької роти стрілецького батальйону. Загинув поблизу населеного пункту Кліщіївка Донецької області.

**ФЛЕМІНГ ЕДУАРД
РОМАНОВИЧ**
05.04.1998 -
05.06.2022

Навчався в Богодухівському ПАЛ у 2014-2017 роках за професією «Тракторист-машиніст сільськогосподарського (лісогосподарського) виробництва; Слюсар з ремонту сільськогосподарської техніки та устаткування; Водій автотранспортних засобів (Категорія «С»)). мешканець м. Богодухів. Едуард проходив службу за контрактом у 92-й механізованій бригаді імені кошового отамана Івана Сірка. З перших днів повномасштабного вторгнення став на захист своєї Батьківщини. 5 червня 2022 року загинув під час виконання бойового завдання у віці 24 років, відстоюючи свободу та незалежність нашої держави.

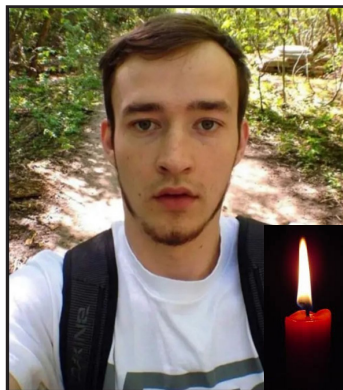
**ЧИЖ ДМИТРО
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
14.07.2003 -
17.09.2023

Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі «Водій автотранспортних засобів (категорія «В», категорія «С»)), мешканець смт Краснокутськ. Командир 3 стрілецького відділення 2 стрілецького взводу 3 стрілецької роти військової частини, молодший сержант.

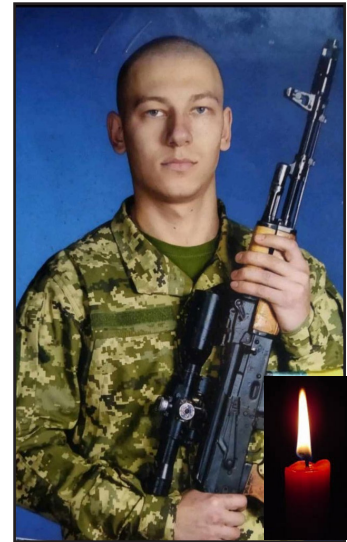
**КИПЕНКО ДМИТРО
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
20.11.2002 -
25.02.2022

Навчався у Богодухівському ПАЛ з 2018 по 2021 р. Дев'ятнадцятирічний Дмитро проходив строкову службу у військовій частині 3029 Національної гвардії України у м. Мелітополь. Був стрільцем (помічником кулеметника) роти оперативного призначення. Загинув від кулі снайпера у бою за Україну, виявивши стійкість і мужність, вірний Військовій Присязі.

**НАЗАРЕНКО ЄВГЕН
ІГОРОВИЧ**
30.05.1992 -
07.01.2023

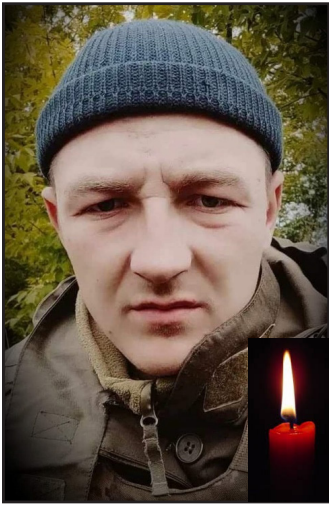
Навчався в Краснокутському ПАЛ в групі П-32, мешканець с. Городне. Солдат 1 гаубичного самохідно-артилерійського взводу 2 гаубичної самохідно-артилерійської батареї військової частини. Загинув у районі н. п. Антонівка Донецької області внаслідок обстрілу безпілотним авіаційним комплексом.

**ДЕЙНЕКО АРТЕМ
ГЕННАДІЙОВИЧ**
04.11.1998 -
02.03.2022

Навчався в Богодухівській гімназії №1, в Богодухівському ПАЛ, мешканець м. Богодухів. Після закінчення ліцею вступив до ХНТУСГ, та на жаль не закінчивши, в 2019 році пішов до лав ЗСУ. В січні 2022 року повернувся додому. Після повномасштабного вторгнення 23 лютого 2022 року, ні хвилини не задумуючись зібрав речі та сам поїхав до пункту проходження служби. 02.03.2022 загинув при виконанні службових обов'язків. Був нагороджений посмертно орденом «За мужність» III ступеня.

**ГВОЗДЬОВ МИКОЛА
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
05.08.1996 -
27.07.2023

Народився у с. Івано-Шийчине. Навчався в Богодухівському ПАЛ у 2013-2016 роках за професією «Тракторист-машиніст сільськогосподарського (лісогосподарського) виробництва; Слюсар з ремонту сільськогосподарської техніки та устаткування; Водій автотранспортних засобів (Категорія «С»)). Микола мав проблеми зі здоров'ям, але з перших днів війни пішов добровольцем на захист своєї Батьківщини і став розвідником. Загинув при виконанні завдання біля населеного пункту Кліщіївка Бахмутського району Донецької області.

Регіональний центр професійної освіти ресторанного, будівельного та автотранспортного сервісу Харківської області

ГРИЦАЙ ВАЛЕНТИН
(23 РОКИ),
01.07.2000 -
18.09.2023

БІЛОЗОРОВ РОСТИСЛАВ
(22 РОКИ),
22.01.2000 -
08.01.2022

КІРІЄНКО МАКСИМ
(26 РОКІВ),
1997 - 31.12.2022

Загинув у бою під Рівнополем Донецької області. Навчався за професією «Штукатур, лицевальник, плиточник», випуск 2019 року.

Помер у лікарні внаслідок поранення. Навчався за професією «Штукатур, лицевальник, плиточник», випуск 2018 року.

Загинув під Бахмутом. Навчався за професією «Машиніст автомобільного крану», випуск 2015 року.

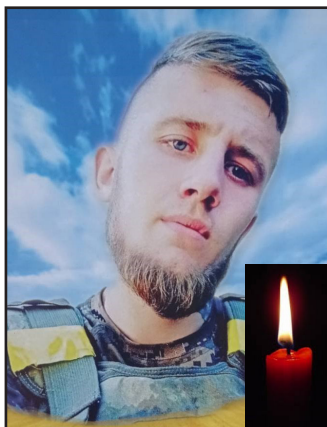
СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

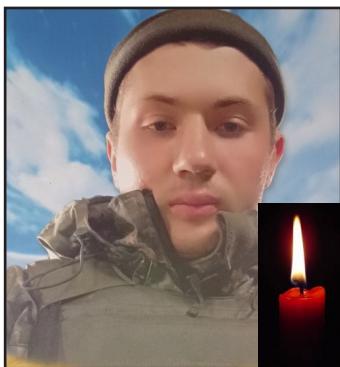

Барвінківський професійний аграрний ліцей

**КОРОГОВСЬКИЙ
ВІТАЛІЙ ПЕТРОВИЧ**
(21.10.2001 -
05.11.2022)

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Солдат ЗСУ, розвідувальна рота «Розвідник», командир машини БТР 4, оператор-навідник 92-ї ОМБр імені кошового отамана Івана Сірка. ВЧ А0501. Нагороджений орденом «Замужність» III ступеня. Проживав у с. Червона Поляна Ізюмського району Харківської області. Загинув поблизу с. Новоселівське Сватівського району Луганської області.

**МИХАЙЛОВСЬКИЙ
ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ**
(12.06.1997 -
26-27.02.2022)

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Старший солдат ЗСУ, 80 окрема десантно-штурмова бригада, військова частина А0281. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Проживав у м. Барвінкове Ізюмського району Харківської області. Загинув у с. Шилова Балка Бериславського району Херсонської області.

**КРАВЧЕНКО МИКОЛА
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**
(27.06.1997 -
06.09.2022)

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Старший солдат ЗСУ, 1 мех. відділення 2 мех. роти 1 мех. батальйону 92 ОМБр імені кошового отамана Івана Сірка, військова частина А 3501. Нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни», орденом «За мужність» III ступеня. Проживав в м. Барвінкове Ізюмського району Харківської області. Загинув у с. Волохів Яр Чугуївського району Харківської області.

**ЛІНИВЕНКО ЮРІЙ
ВОЛОДИМИРОВИЧ**
(08.10.1971 -
05.01.2015)

Майстер в/н Барвінківського професійного аграрного ліцею. Старший солдат резерву ЗСУ, кулеметник батальйону оперативного призначення НГУ імені Сергія Кульчицького, був учасником АТО/ООС. Нагороджений медаллю «За мужність» III ступеня. Проживав у м. Барвінкове Ізюмського району Харківської області. Загинув у с. Мінківка Бахмутського району Донецької області.

ПАЩЕНКО ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ
(21.12.1982 - 16.06.2023)

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Солдат ЗСУ, кулеметник 1 кулеметного відділення кулеметного взводу роти вогневої підтримки 2 мотопіхотного батальйону 93 ОМБр, ВЧ А1302.

Нагороджений медаллю «За оборону Авдіївки», пам'ятною медаллю «100 років 92-й окремій механізованій бригаді».

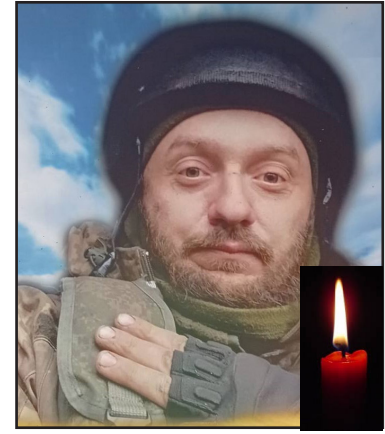
Був учасником АТО/ООС. Брав участь в обороні м. Ізюм. Проживав у м. Барвінкове Ізюмського району Харківської області. Загинув поблизу м. Бахмут Донецької області.

**ГОРТЮК ВЛАДИСЛАВ
РУСЛАНОВИЧ
(21.10.2000 -
09.01.2023)**

**ДЕРЮГА СЕРГІЙ
СЕРГІЙОВИЧ
(30.03.1995 -
28.01.2023)**

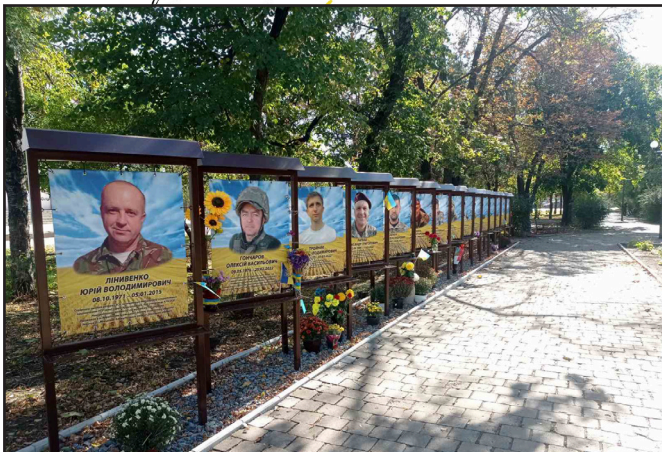
**ПЕНЕГА РОМАН
ОЛЕКСАНДРОВИЧ
(16.09.1985 -
29.11.2022)**

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Солдат ЗСУ, 101 окрема бригада охорони Генерального штабу України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Проживав в м. Барвінкове Харківської області. Загинув у селищі Дружба Бахмутського району Донецької області.

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Старший солдат ЗСУ, старший стрілець 2 відділення спеціального призначення 2 роти спеціального призначення батальйону спеціального призначення «Донбас». Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Проживав у м. Барвінкове Ізюмського району Харківської області. Загинув в с. Кузьмине Луганської області.

Учень Барвінківського професійного аграрного ліцею. Солдат ЗСУ, стрілець-снайпер 7 парашутно-десантної роти 3 парашутно-десантного батальйону, військова частина А1126. Проживав у с. Червоне Ізюмського району Харківської області. Загинув поблизу с. Червонопавлівка Сєверодонецького району Луганської області.

ВІСНИК Реєстраційне свідоцтво
ХК №128,
видане 01.02.94р.
ПРОФОСВІТИ

Головний редактор
Редактор
Літературний редактор
Технічний редактор, верстка

Тетяна.РУСЛАНОВА
Наталія СОЛОГУБ
Ольга ГОРЄНKOVA
Олена ЯКОВЕНКО

Адреса редакції та видавця:

61121, м. Харків, вул. Владислава Зубенка, 37, 4 поверх,
Науково-методичний центр професійно-технічної освіти у Харківській області
Тел. (0572) 69-32-79

Зверстано та надруковано в лабораторії науково-інформаційної діяльності
НМЦ ПТО за адресою:
61121, м.Харків, вул.Владислава Зубенка, 37
Електронна версія газети розміщується на інформаційно-освітньому порталі
«ПТО Харківської області» ptu.org.ua

<https://www.youtube.com/channel/UCdcfmCAExXxFMNdAVpttCNg>

<https://www.facebook.com/groups/162399237723984/>

Рукописи не повертаються і не рецензуються. Відповідальність за зміст інформації несе її автор.
Точка зору авторів матеріалів може не збігатись з позицією редакції.